

ORSZÁGÚT

AZ ORSZÁGÚTI
FERENCES
PLÉBÁNIA LAPJA
2023. ŐSZ

FERENCES JUBILEUM – 800 ÉVES A REGULA
RÉSZVÉTELÜNK A SZENTMISÉN
TAVASZI ÉLMÉNYEK, NYÁRI EMLÉKEK
ARCOK AZ ORSZÁGÚTON: GÖDÖLLE MÁTYÁS ÉS KRISZTA
BEMUTATKOZIK AZ EUTIKHOSZ
EMLÉKEZÉS FÉLIX ATYÁRA

ORSZÁGÚTI
FERENCES PLÉBÁNIA

„DE NEHÉZ AZ ISKOLATÁSKA” AVAGY „MENJETEK ÉS TANÍTSATOK!”

GONDOLATOK, VALLOMÁSOK A SZENT ANGÉLA
FERENCES ISKOLÁBÓL... EGY PEDAGÓGUS TOLLÁBÓL

„Egyik hétfő délelőtt Peti áll a ház előtt.

Melyik útra lép? Komoly most a tét. ...

De nehéz az iskolatáska ilyen szép napos délelőtt.

Peti áll a válasza várva, hátha lesz, ki megszanja őt.”

Tóth Mari gyönyörű. Csilingelő szívéért, kacagó szemeiért, ölelő mosolyáért. Egyszerűen megigézett. Úgy éreztem, szárnyalok az égi rónán, siklok a tavaszi szelek szárnyán, s vágatok a nap tüzes szekerén.

Igen, Tóth Mari gyönyörű leány. Noha a Noszty fiú még csak nádsípót fújdogált és papírsárkányt eregetett a Millenárison, én már döntöttem, ez a lány lesz a feleségem. Pedig csak öt éves voltam, s Marika négy esztendő, de fülemből csengtek jó öreg pedagógus papácskám biztató szavai:

*„Akit ma elvehetsz, ne halaszd holnapra,
hisz egy jó férj holtig tanul!*

*Jegyezd meg végre örök tanúságul: Habár fölül a TUDÁS
árja, s alul a TANULÁS rabigája,
azért mégiscsak a NŐ az úr!”*

Ma már tudom, a szerelem több annál, mint egy édes-csitri leánykát többször megkergetni a játszótéren, a szerelem maga az ÉLET, amit Istenünk ajándékozik a szívünkbe, s amit az ÉLET iskolájában folyamatosan tanulnunk kell. Elfogadnunk, engednünk és élnünk. Ezért is nehéz az iskolatáska...

*„Peti áll a ház előtt, szíve jobbra húzza őt,
Balra van az iskola, esze súgja: menj oda!”*

Lassan 29 éve koptatom a Szent Angéla Iskola lépcsőfokait. Tanítok és tanulok, nevelök és nevelődök, élek és emlélek. Csiszolódom, növekedek, sírok és nevetek. Kéz a kézben, szív a szívben, együtt egymásért. Tanulom a megtanulhatatlant, tanítom a taníthatatlant... pedig oly egyszerű, s talán ezért a legnehezebb:

*„Óáltala, Óvele és Óbenne a tiéd, mindenható Atyaisten,
a Szentlélekkel egységben minden tisztelet és dicsőség
mindörökkön-örökké.”*

Lassan 29 éve látom elballagni a diákokat, de örök rejtély a számomra, miként tudjuk átadni mi pedagógusok, szülők a „ránkbízottaknak”, gyermekeinknek, mi végre vagyunk a világon? Mi is az, amit valóban megtaníthatunk, célként megmutathatunk? Mit is rejt az iskolatáska?

*„De nehéz az iskolatáska ilyen szép napos délelőtt.
És elindult fürgén a lába, ballagott a kislány mögött.
Ó, de szörnyű pillanat, rászédetted jól magad!
Épp ott állnak ők az iskola előtt.”*

Lassan 29 éve szólal meg számomra is az Angélaban szeptember elsején a csengető-becsengő. Kezdődik az élet, kezdődik az ének, kezdődik az új „esztendő”. A szépkorúak mellett apró-virgonc újoncok tülekednek a vén főbejárat sokat látott csikorgó kapujában. Mintha mindenkinek a fülebe súgná huncut mosollyal:

„Ki itt belépsz, ne hagyj fel minden reménnyel, mert a belépés díjtalan, a kilépés bizonytalan! Az örök tanulás lesz a VÉGzeted, mert ezt is ÉLvezheted! Mert ez az igazi KEZDET és az igazi VÉGI!”

Lassan 29 éve keresem a diákokkal együtt erre a választ. S újból és újból rácsodálkozom, Szent Ferenc atyánk mit látott meg a kereszten értünk szenvedő szemében, és mit fogadott be a szívébe, ami örökké megváltoztatta életét. Mit is súg az iskolatáska?

*„Arra ment egy kisleány, Peti sosem látta tán,
Az eszem helyett jobb, ha a szív vezet.
Felcsillant a két szeme: inkább tartok ő vele,
Elindult a lány után, bármi lesz is ezután.”*

Mert míg kultúránkban/tudományban/művészetben folyamatosan kutakodunk, csak halmozódnak mázsás súlyú kérdéseink...

Pedig a jó kérdés a TUDÁS/TANULÁS örök fundamentuma: **KI** végre vagyunk a világon? **KI** az, akire ráteszem a jövőm? **KI** az, akiről tanuljak? S ekkor az iskolatáska megnyitja rejtett üzenetét: „Deus Meus et Omnia!”

Fogd, vedd, imádkozd és éld minden nap a világ végezetéig JÉZUS KRISZTUST!

- 1. Lámbunk együtt járjon...** Én vagyok az ÚT!
- 2. Kezünk együtt gyűjtsön...** Én vagyok az IGAZSÁG!
- 3. Szívünk együtt dobbanjon...** Én vagyok az ÉLET!
- 4. Bensőnk együtt érezzen...** Én vagyok az élő KENYÉR!
- 5. Elménk gondolata egy legyen...** Én vagyok az igazi SZŐLŐTŐ!
- 6. Fülünk együtt figyeljen a csendességre...** Én vagyok a FELTÁMADÁS!
- 7. Szemünk egymásba nézzen, és tekintetünk összeforrjon...** Én vagyok a világ VILÁGOSSÁGA!
- 8. Ajkunk együtt könyörögjön az örök Atyához irgalomért...** Én vagyok a jó PÁSZTOR!

Menjetelek és tanítsatok... üzeni a ferences rend pedagógiai iránymutatásában (Róma, 2009), mert egész életünkre szóló küldetésünk és feladatunk, hogy rátaláljunk létezésünk/teremtésünk alapvető értelmére és céljára:

„Öltsétek magatokra Urunkat, Jézus Krisztust... Legyetek mindig alázatosak, szelídek, türelmesek, és isteni szeretettel viseljétek el egymást!”

Ekkor újra megszólal a becsöngő-csenegőszó... Kezdődik a móka mára, megnyílik a tudás tára. Téged is hívunk/várunk a Szent Angéla Iskolába!

*„Könnyebb már az iskolatáska, lehet szép napos délelőtt.
Együtt járnak most iskolába, s Peti mindig megvárja őt.” T*

Bene Zoltán

A SZENTEK ÉS A SZENT ANGYALOK SEGÍTSÉGÉVEL

Templomunk felszentelésének 250. évfordulóján templomismereti kvízünk egyik kérdésében azt kérdeztük: Hány angyal látható a szentélyben? (Legalább harmincat számoltunk össze.) Bár nem kérdeztük, de a templomban található szentábrázolásokat is érdekes lenne összeszámolni. Keresztény hitünk a Szentírás és a keresztény hagyomány tanítása alapján fontos szerepet töltenek be az angyalok, a főangyalok, az őrzőangyalok és a szentek, akiknek ünnepei a liturgia őszi időszakában sorra előkerülnek. Érdemes tehát röviden átgondolnunk szerepüket, tiszteletüket, jelentőségüket.

A szentek tisztelete és közbenjáró imádságuk ereje már az Ószövetségben megjelenik (Isd. 2Mak 15,12-16), és az apostolok korától kezdve az Egyház életét is a kezdetektől végigkíséri. Katolikus keresztényként hisszük és valljuk, hogy az üdvözült Egyház tagjai, mindazok, akik a kezeszség kegyelmi ajándékával élve és a megváltás révén már Isten szeretetének teljességében, a mennyországban vannak, közbenjárnak értünk – érdemes és üdvös kérni imádságukat. Ezért kapunk a kezeszségben védőszenetet, választhatunk bátran magunknak olyan szentet, szenteket példaképül, akiknek imáját, segítségét, támogató közbenjárását kérhetjük.

Az angyalok tisztelete szintén bibliai gyökerű. Létezésükről számos helyen beszél Isten Igéje. Bár a mai időkben sokféle ezoterikus tanban is szerepelnek, értelmes és hasznos a keresztény tanítást ismernünk, hogy ne tévedjünk el a zavaros tévtanok között.

A Szentírás szerint az angyalok a világ teremtésétől fogva és az üdvösség történelmének folyamatában végig jelen vannak, hirdetik és szolgálják az isteni terv megvalósulását: ők zárják be a földi paradicsomot (Ter3,4), oltalmazzák Lótót (Ter19), megmentik Hágárt és fiát (Ter 21,11), visszafogják Ábrahám kezét (Ter 22,11), szolgálatuk által közöltetik a Törvény (ApCsel 7,53), vezetik Isten népét (Kiv 23,20-23), hírül adnak születéseket (Bír 13) és meghívásokat (Iz6,6), a próféták mellett állnak (1Kir 19,5). A főangyalok közül Mihály az isteni igazság és Isten népének védelmezője (Dán 12,1), a mennyei seregek vezére (Dán 10,13), Rafael a gyógyító közbenjáró (Tób 3,17), Gábor az isteni örömhír közvetítője (Lk 1,11).

A Katolikus Egyház Katekizmusa (KEK 328-336) megfogalmazásában ők tiszta szellemi lények, személyek, értelmük és szabad akaratuk van, de testük nincsen, halhatatlanok, akik színről színre látják Istent, tökéletességük fölülmúlja minden látható teremtményét.

Az angyalok egész létük szerint Isten szolgálói és hírnökei, és így az ember üdvösségének segítői, támogatói. Szent Ágoston róluk mondja: „Az 'angyal' (...) hivatal, nem természetet jelöl. Ha a természete után érdeklődöl, akkor szellem; ha a hivatala után, akkor angyal: mivelta szerint szellem, tevékenysége szerint angyal.” Az angyalok tehát nem 'kis istenek', hanem Isten dicsőségének, bölcsességének, szentségének szolgálói, fáradhatatlan hirdetői. A bukott angyalok, a gonosz erői, akik szabad akaratukból megtagadták Isten szolgálatát, Isten és az ember ellen vannak, ugyanakkor mindenben alá vannak vetve Isten hatalmának.

Az angyalok világának középpontja Isten és az ő egyetlen Fia. Jézus végső eljövételéről így beszél: „Amikor eljön dicsőségében az Emberfia és vele minden angyal, helyet foglal főséges trónján.” (Mt 25,31). Az angyalok Krisztus által és érte teremtettek: „Mert benne teremtett mindent a mennyben és a földön; a láthatókat és a láthatatlanokat:

a trónusokat, az uralmakat, a fejedelemségeket és a hatalmasságokat; minden általa és érte teremtett” (Kol 1,16). Isten az ő üdvözítő tervének hírnökeivé tette őket: „Nemde ők mind szolgáló lelkek? Azok szolgálatára vannak rendelve, akik majd öröklük az üdvösséget” (Zsid 1,14). Az angyalok Krisztus földi életét, a megváltás művének megvalósulását is végigkísérik: megtestesülésének hírét angyal adja Mária tudtára, Józsefet angyal bátorítja és figyelmezteti, születésekor angyalok éneklik Isten dicsőítését, szolgálnak neki a pusztában, megerősítést adnak halálküszölmében, feltámadásának örömhírét angyalok hirdetik, és szerepük lesz az ítéletkor, a világ teljességében.

Az Egyház egész élete az angyalok titokzatos és hatalmas segítségét élvezti. Liturgiájában az Egyház az angyalokhoz társul, hogy velük együtt imádjá a háromszor szent Istent, és a temetési szertartásban is őket hívjuk elhunytjaink üdvösségre segítésében. Személyes életünket is végigkísérik: órangyalt kapunk Istentől, hogy gondolatainkban, tetteinkben a mennyország felé segítsen oltalmával, bátorító figyelmeztetéseivel. „Senki nem tagadja, hogy minden egyes hívő mellett áll egy angyal, mint valami pedagógus és az életet irányító pásztor.” – írja Nagy Szent Baziliosz. A keresztény élet így a hitben már itt a földön részesedik az Istenben egyesült angyalok és emberek boldog társaságából.

A szentek életéből gyakran jegyezték fel angyali tapasztalásokat: Szent Ágnes, Szent Ambrus, Avellinói Szent András, Szent Bonaventura, Szent Domonkos, Szent Dorottya, Római Szent Franciska, Szent Genováva, Nepomuki Szent János, Lellisi Szent Kamill, Cortonai Szent Margit, Szent

Máté, Nolaszkói Szent Péter, Szent Szaniszló, Avilai Szent Teréz, Szent Valerianus életrajzai számos esetet megörökítettek. Szent Ferencnek szeráf képében jelent meg az Úr, amikor szent sebhelyeit kapja. Szent Pió atya segítségüket élvezte az ördöggel való fizikai harcában.

A zoltár szavaiba kapaszkodva bizalommal kérhetjük az őrzőangyalok segítségét: „Mert elküldi angyalait hozzád, hogy védelmezzenek minden utadon. A kezükön hordoznak majd téged, nehogy kőbe botoljék a lábad.” (Zsolt 91, 11-12) Mellettünk állnak, harcolnak értünk, de ahogy Isten, úgy ők is tiszteletben tartják személyes szabadságunkat – akaratunk ellenére, közreműködésünk nélkül nem üdvözít minket Isten.

Az angyalok és szentek tisztelete sosem homályosíthatja el az alapvető igazságot, hogy minden keresztény személyes és közvetlen kapcsolatban áll a Mindenható Istennel, és Jézus Krisztus az egyetlen Megváltó és Üdvözítő, akit minden imádás, tisztelet és dicsőség megillet mindörökké. E dicsőségben van meghívásunk, és ezen az úton segítenek a szent angyalok és a szentek imádságukkal. Érdemes hát bizalommal fordulnunk napi és közösségi imádságainkban is hozzájuk, ahogy Ferenc pápa is bátorít erre beszédeiben: „Az angyal tiszteletet parancsol, van tekintélye előttünk, meg kell hallgatnunk. Hallgass a szavára, és ne ellenkezz vele! Hallgasd meg sugallatait, amelyek mindig a Szentlélektől valók! Csak az angyal hozza el nekünk. Hagyjuk, hogy kezen fogjon, és vezessen az úton, haladásra ösztökéljen!” T

fr. Zalán

IMÁDSÁGOK A SZENT ŐRZŐANGYALHOZ

1. Isten angyala, szent őrzőangyalom, reád bízott engem az égi irgalom. Világosíts, őrizz, vezérelj és kormányozz e napon! **Ámen. T**
2. Jóságos Őrangyalom, aki a mennyei Atya színe előtt állsz és szemléled Őt; teljes szívemből hálát adok neked szeretetteljes gondoskodásodért, akire Isten életem kezdetétől fogva rábízott. Kérlek téged, védj meg engem a saját gyengeségeimtől és a gonosz lélek kísértéseitől. Világosítsd meg a szívemet és lelkemet, hogy mindig felismerjem, megtegyem Isten akaratát. Vezess engem az egyesülésre Istennel, az Atyával, a Fiúval és a Szentlélekkel. **Ámen. T**

800 ÉVES SZENT FERENC REGULÁJA

„Isten engem az egyszerűség útjára hívott meg, s azt meg is mutatta.”
(Assisi Szent Ferenc)

• **A ferencesek Assisi Szent Ferenc által megfogalmazott szerzetesi szabályzata (*Regula Franciscana*), a *Ferences Regula*. Több változata is született, amíg elnyerte végleges formáját.**

Ferenc – egyre népesebbé váló – követői, társai számára már 1208-ban megfogalmazott egy *Életszabályt*, *Formula vitae*-t, melyet III. Ince pápa szóban hagyott jóvá. A 23 fejezetből álló szabályok első írásos változatát, a „*Meg nem erősített Regulá-t*” Ferenc az 1221. évi káptalanon mutatta be a testvéreknek. A Regula rövidített, 12 fejezetből álló végleges változatát III. Honoriusz pápa 1223. november 29-én a *Solet annuere* bullával erősítette meg. Végrendeletében Ferenc így ír a Reguláról: „*És miután testvéreket adott mellém az Úr, senki sem mutatta meg nekem, mit kell tennem, hanem ezt ő, a Magasságbeli nyilatkoztatta ki nekem, hogy a szent evangélium szerint kell élnem. És kevés és egyszerű szóval írásba foglaltattam ezt, a pápa úr pedig megerősítette számomra.*” Ferenc számára az igazi életforma az evangélium: ez jelentette számára azt, amit örvendező lélekkel törekedett megvalósítani élete folyamán. Azt vallotta, hogy az evangélium követése biztosítja számára a szabadságot, amely a gyöngédség és a határozottság feszültségében érlelte Ferencet. Kérsei követői, a mai ferences atyák, testvérek számára a Ferences Regula bizonyára sokat jelent, és abban is biztos vagyok, hogy hivatásválasztásukban is jelentős szerepet tölthetett be. A nyári szabadságok okozta fokozott elfoglaltság miatt csak néhányukkal sikerült kapcsolatba kerülni, ők így öntötték szavakba ugyanazon kérdéseimre adott válaszukat.

Elsőként **Berhidai Piusz** tartományfőnök atyát kérdeztem. **Mit jelent az Ön számára a Regula? Hogyan alakítja, formálja személyes és lelki életét?**

Bevallom, nem a Regula volt az, amit a ferenceségből először észrevettem, vagy ami megragadott. Sőt bosszantó volt számomra, hogy sok esetben nem elég konkrét, amikor pedig konkrét, akkor „túlságosan” az, és mindenképp magyarázatra, értelmezésre szorul, mert ma más világban élünk. Nem ad például egy konkrét napirendet, nem ad egy konkrét listát, hogy mit kell tennem ferencesként. Mások pedig, amikor meghatározza az imádság, a ruházkodás, az életmód dolgait, akkor pedig mindig hagy egy kis kaput, hogy szükség esetén másként is lehet. Akkor kezdtem megérteni mégis a Regulát, amikor észrevettem, és a magam életében is fontossá vált, hogy amikor Jézus-hoz ragaszkodom, akkor nem elég előírásokat követni, hanem élő kapcsolatban kell maradnom Vele. És ebben a kapcsolatban, ragaszkodásban támpontot jelentenek a Regula témái, felszólításai, de a konkrét megvalósításhoz nekem kell elvégezni a megkülönböztetést, a belső munkát. Például olvasom a Regulában: a testvéreknek nem szabad pénzt elfogadniuk. A szegénységnek igen „gazdag” története van nálunk, és nagy irodalma, hogy hogyan kell értenem lelkileg, teológiailag, jogilag, gyakorlatilag, stb. A leglényegesebb viszont az, hogy a Regula az élet minden területén belső szabadságra hív Jézus nyomdokain. Mai fejtemmel már látom, hogy ezek nagyon is élő és konkrét felszólítások. Ugyanakkor időről időre személyesen és közösségre is tisztáznunk kell, hogy mit jelent az, hogy ne fogadjak/fogadjunk el pénzt. Például jelenti azt, hogy a megélhetésünk adományokból és néha minimális fizetésből áll, de azt senki nem maga kezeli, nem maga dönt róla. Ha pénzt adományoznak, és azt nekem adják, akkor sem kezelhetem sajátomként. Ha valamire szükségem van, akkor odamegyek a gvardiánhoz, aki a helyi közösség felelőse, és kérek tőle. Továbbá valóságosan törekszem az egyszerű, nem-birtokló életvitelre – ételben, italban, ruházzkodásban, átláthatóan kezelem azokat a pénzeket, amelyeket rám bízhatnak például a szolgálatom során. Észre kell vennem azt, aki rászoruló, és kapcsolatba kell lépnem vele – és ez nem csak a karitást jelenti, illetve nem csak az adakozást, jótékonykodást, hanem sokkal inkább a valódi emberi figyelmet, amellyel odafordulok a másik felé. Hasonlóképp a szerzetesi élet más területein is ez a jellemző: a Regula előírását a Lélektől vezetve aktualizálni, alkalmazni. Imában, munkában, testvéri életben, stb. Ebben segít minket azoknak a szabályoknak a gyűjteménye, amely már a kezdetektől jelen volt a Regula mellett (konstitúciók, statútumok). Ezek a rendi közösség által létrehozott szabályzatok, amelyek mindig aktualizálják, konkretizálják a Regulát. A III. Honoriusz pápa által megerősített 800 éves Regulán nem változtatunk, de szükséges, hogy a jelenben való megéléséhez újra és újra közösségi megkülönböztetést végezzünk el. Ez történik a káptalanjainkon, ahol a konstitúciók és statútumok is születnek.

Mit gondol, miért maradt évszázadok múltával is aktuális? Az evangéliumi alap, vagy valami más is hozzájárult ehhez?

Az Evangélium örök, ezért a benne ránk hagyott meghívás az evangéliumi életre szintén aktuális marad. Assisi Szent Ferenc a lényegét tudta megragadni, és nem vett el az olyan részletekben, amelyek átmenetiek, múlékonyak, s ennél fogva nem igazán lényegesek. Ferenc képes volt a lényegre fókuszálni, az „egyetlen szükségeshez” ragaszkodni. A nagy feladat számunkra is abban áll, hogy minden új korban és helyzetben semmi másra ne akarjunk ragaszkodni, csak a „Lélek munkálkodásához”; vagyis hogy meghalljuk a Lelket, aki megvilágosít, hogy itt és most mit jelent „a szent evangélium szerint élni”.

Zalán atya élő és különös kapcsolatát a Regulával így öntötte szavakba:

A ferences regula számomra olyan, mint

- egy iránytű – jelzi, hogy merre érdemes indulni, ha biztosan célba szeretnénk érni,
- egy térkép – segítségével könnyebb megtalálni az utat, amin érdemes és jó járni,
- egy társasjáték szabálya – keretet ad, hogy az „úton járásban” mindannyian örömet találjunk a Mester követésében.

Személyes és lelki életemet pedig úgy formálja, hogy újra és újra tükröt tart, aminek segítségével minden tévutat, minden elcsámborgást könnyebb felismerni és néven nevezni, ami világítótoronyként jelzi a biztos irányt, amerre érdemes haladni.

Évszázadok múltával is aktuális maradt, mert az Evangélium számunkra – és minden keresztény számára – ma is az egyetlen és örök igazság, aminek megélésben, az Úr Krisztus követésében nekünk Ferenc példája a minta. Nem vélemények, trendek, main streamek, nem saját trehányságunk és lustaságunk, nem bűneink súlya, hanem egyedül az Isten Fiát teljes szívvel követő, benne örvendező és belőle erőt nyerő ferenci lelkület lehet számunkra a példa, ez ad erőt és lendületet az újrakezdéshez, a továbbhaladáshoz, az előrelépéshez az Úr felé.

Achilles atya gondolatai Szent Ferenchez fűződő szoros kötelékről tesznek tanúbizonyságot:

Mit is jelent nekem maga a Regula? Számomra inkább Ferencet jelenti, mint szabályzatot. Azt az embert, aki mind ezt nemcsak leírta, hanem élte, élénk élte egész életében, soha vissza nem lépve.

A Regula Szent Ferencet jelenti nekem, azt az embert, aki megmutatta, hogy minden helyen, minden évszázadban, minden korban megvalósítható az Evangélium, a Krisztusi, a teljes odaadott élet.

Gábrriel atya az Isten utáni vágy, a Vele való létezés „szabályait” találta meg a Regulában:

Szent Ferenc megerősített regulájában arra biztatja a testvéreket, hogy „*mindenekfölött vágyakozniuk kell az Úr Lelkének és szent munkálkodásának birtoklására*”. (RB 10,8) Valahányszor ebédelői olvasmányként hallok, vagy másutt találkozom e sorral, megszólít. Nem hagy kitérni önmagam elől, szembesít pillanatnyi nem hiteles vágyaimmal, és egyszerre oda vezet belül, ami miatt ferencesnek álltam: Isten szeretné, hogy vele legyek, és elültette bennem az utána való vágyat. A mindennapok sodra, feladatai, örömei és bánatai egyaránt el tudják fedni bennem e legalapvetőbb vágyakozásomat, a regula szövege viszont segít visszatálatnom. Hálás vagyok Szent Ferencnek érte.

A budai kolostor új lakói közül **Jeremiás testvér** tömör summázata a Reguláról a következő:

Személyes és lelki életemnek stabilitást és tartást ad a Regula, ami egy élhető életre akar elvezetni, a maga kezei belől és kívől.

Péter atya számára az örök élethez vezető utat jelöli ki a Regula:

Számomra a Regula az életformánk foglalatja, ahogyan azt Ferenc testvér le tudta írni „*kevés szóval és egyszerűen*” (Végr II,15). Azt a keretet látom benne, amit Ferenc elengedhetetlenül fontosnak tartott a testvérek életéhez, azt a minimumot, ami egyszerre az „egész” is jelenti, hiszen ha valaki kész a Regula szerint élni, vagyis megtartja „*a mi Urunk Jézus Krisztus szent Evangéliumát, élén engedelmisségben, tulajdon nélkül és tisztaságban*” (RB I,1), annak ezt mondja örökfogadalomkor az előjárója: „*a mindenható Istentől, ha mindezt megtartod, ígérem neked az örök életet.*” A Regula így az örök életre vezető utat jelöli ki számomra, ami az evangélium szerinti életben és a fogadalmaim megtartásában áll. **T**

Az atyákat Csegezi Mária kérdezte

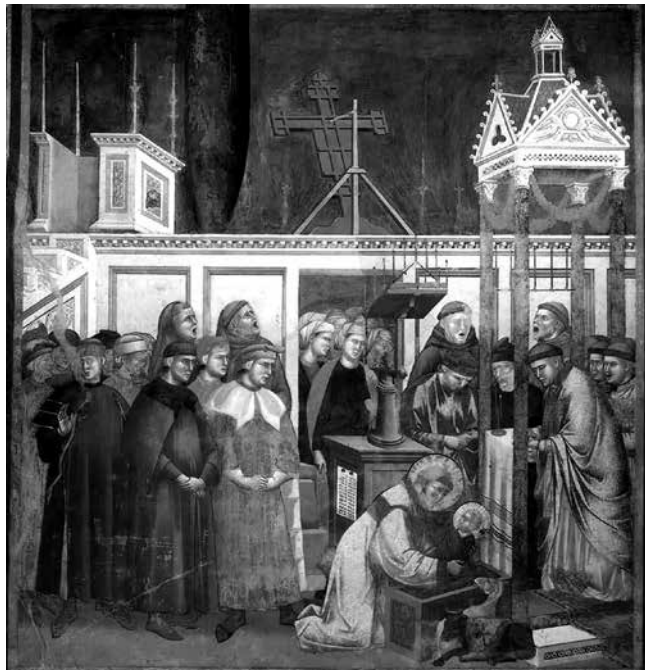
FERENCES CENTENÁRIUM SOROZAT - 2023-2026

NYOLCSZÁZ ÉVES A FERENCES REGULA
ÉS A GRECCIO-I KARÁCSONY

Ha végig szemlélünk a polcunkon, de bármely nagy könyvtárban sorakozó vastag és díszes kötésű könyvek gerincén, akkor megállapíthatjuk, hogy a bennük foglaltatott tartalom szavatossága – a valódi irodalmat kivéve – néhány évtized, esetleg egy-két évszázad alatt elkerülhetetlenül lejár, e könyvek elavulnak, érvényüket veszítik, meghaladódnak.

A „Szent Ferenc művei” címet egy jelentéktelen, vékonyka „puha borítás” füzet viseli, melyet az utókor fércelt össze nagy ügyel-bajjal, az általa leírt regulákból, imádságokból, levelekből, különféle helyeken fellelt, 800 évvel ezelőtt elhangzott szavait rögzítő kéziratokból. A benne foglalt „kevés és egyszerű szavak” a lét alapjaihoz kapcsolódnak, ami egyrészt igazi nehézséget támaszt a befogadásukkal kapcsolatban, másrészt ebből fakad, hogy nemhogy nem járt le az érvényességük, de ahogy mondani szokás, aktuálisabbak és húsba vágóbbak, mint valaha. E szövegekbe és a foglalatukat képező csendbe belemerülve párhuzamokat tudunk felfedezni és megmutatni a XIII. és a XXI. század forrongó és összetett társadalmi átalakulásai között, és felfedezhetjük, hogy az ezekben felvetődő kérdésekre Ferenc által adott, maradandónak mutakozó válaszok legbelső mozgatói milyen lehetőséget kínálnak nekünk, azaz a mai kor embereinek abban, hogy hozzá hasonlóan miért, hogyan kell és lehet – nem a külső kulisszákat, hanem a szív odafordulását tekintve – elhagyni a világot azért, hogy megérkezzünk bele, hogy valóban ott lehessünk, ahol vagyunk.

Minderre abból is következtethetünk, hogy nyolcszáz év óta folyamatosan sokan akadnak, akik különféle formákban és életállapotban elkötelezték magukat arra, hogy életüket Szent Ferenc inspirációjára építve, az ő követésére alapozva éljék. A ferences identitás kibontásakor elég hamar egy személlyel találjuk szemben magunkat, Ferencre tudunk gondolni vagy mutatni, és talán nem csak az elfogultság miatt, de sokan úgy érzik, hogy az ő személyiségében hordozott tűz olyan meghatározó, hogy átsugároz nyolc évszázad távolságából is. Más rendeknél, mozgalmaknál sokszor nagyon komoly támpontot ad, amit az alapítók leírtak, arra már önmagában lehet támaszkodni a követőiknek, és persze Ferenc személyiségének tüze is azokon a kevés és egyszerű szavakon át sugárzik hozzánk, amit annak idején leírtak, de ezeket a mondatokat olvasva nemcsak elvek, gondolatok és fontos összefüggések jelennek meg a szemünk előtt, hanem egy eleven személy, aki mintha nekünk szólna, minket szólítana meg, arra várva, hogy feleljünk.

Ferenc követői alkotják a ferences családot.

„Három Rendet alapított: az első rendet, a kisebb testvérek rendjét, a második rendet, a szegény úrnők rendjét és a harmadikat, a bűnbűnök rendjét, mely mindkét nem tagjait magában foglalja.” - olvashatjuk Giuliano da Spira ősi antifónája az Ufficio Ritmico dicséretében, mely 1235-ben keletkezett Assisi Szent Ferenc szentté avatása alkalmából. Ebben a Szent és a három Rend összefonódását írja le: az első a kisebb testvérek rendje, a második a szegény úrnők rendje, és a harmadik azon férfiak és nők rendje, akik Krisztust szeretnék követni bűnbánat gyakorlásával Szent Ferenc nyomán. Az antifóna „ordinat” szava arra utal, hogy a Ferences Család tagjai egymás mellé vannak rendelve, nem lehet egy jogrendbe összevonni őket, hanem sokkal inkább egy belülről jövő kölcsönösségre hív, a közösséghez való kapcsolódásra, amely a ferences karizmának a sajátja.

Ferenc életének legfontosabb szakaszai és fordulatai 800 évvel ezelőtt történtek, ezért a ferences család 2023 és 2026 között centenáriumi eseménysorozattal ünnepel, és erre hív meg világszerte mindenkit, akiket szintén megérintett Ferenc élete és személyisége. Az ünnepségsorozatra

felhívást az IFC-TOR elnöknője és a ferences család öt miniszter generálisa írta alá, akik között egy magyart is találunk, hiszen a Ferences Világi Rend miniszter generálisa jelenleg a Piliscsabán élő építész, Kauser Tibor.

A centenáriumi sorozat öt elemet emel ki Ferenc és első társainak nyolc évszázaddal ezelőtti életéből, azzal a szándékkal, hogy inspirációként szolgáljanak a jelen életünk alakításának szempontjaiban.

2023 a Regula és az első Greccio-i karácsony 800 éves centenáriuma. Az 1223-ban, Honoriusz pápa által kiadott bullában megerősített ferences regula ezekkel a szavakkal kezdődik: „A kisebb testvérek regulája és élete ez: kövessék a mi Urunk Jézus Krisztus szent evangéliumát, és éljenek engedelmséggel, tulajdon nélkül és tisztaságban.” A regula mellett, hogy egy jogi dokumentum, legalább ennyire, vagy talán még inkább egy személyes buzdítás Ferencről követői számára, akik az azóta eltelt 800 év során elköteleződésük megalapozásaként tekinthettek rá. Az országúti templom Szent Ferenc-oltára a Greccio-i karácsonyt ábrázolja, amely 1223-ban történt, Greccio kisvárosában, amikor Szent Ferenc szerette volna mélyebben átélteni, és minél teljesebben megmutatni mindenkinek Jézus Krisztus születésének pillanatát, melyben a végtelen Isten egészen szegényes körülmények között, törekény újszülöttként lépett be világunkba. Szent Ferenc lelkesedése olyan mértékű volt, hogy minden részletet gondosan megtervezett az ünnepséghez. Meghívta a helyi embereket, a falubeli szegényeket és a betegeket is, hogy részt vegyenek az eseményen. A helyi erdőben, a Greccio-i barlangban megépítették a betlehemi jászolhoz hasonlóan Jézus születésének helyszínét, tömve szénával és szalmaágyakkal. Amikor elérkezett az ünnepi este, a helyi lakosok és az ide érkező zarándokok felöltöztek a jelenet szereplőinek ruháiba: Szűz Mária, Szent József, a pásztorok és az angyalok megtestesítői lettek Mindenki mélyen elmerült a misztikus élményben, és énekelték a karácsonyi énekeket. Az emberek könnyek között figyelték a jelenetet, miközben Jézus isteni jelenlétét érezték a szívükben. A szerénység, a csend és a béke mind jelen voltak az eseményen, ami mélyen megérintette a lelkeket.

Az esemény így a karácsonyi betlehemállítás első, spontán megvalósítása volt, mely a világ sok régiójában, számos formában él tovább azóta is.

A centenáriumi eseménysorozat keretében 2024-ben arra emlékezünk majd kiemelten, hogy Szent Ferenc 1224-ben az Alverna hegyére visszavonulva megkapta Krisztus sebeit. A stigmák megjelenésének centenáriumát Ferences Családként megélni lehetőség arra, hogy megteremtjük a mindennapi életünkben az imádságos és szemlélődő csend helyét. Ez a lényeg felé irányít minket, amely lehetővé teszi számunkra, hogy felismerjük a szívünkben lakozó vágyat a végtelen iránt, és amely ezáltal lehetővé teszi azt is, hogy magunkat, másokat és Istent is meghallhassuk.

2025 Szent Ferenc egyik legismertebb alkotása, a Naphimnusz megünneplése, 2026 pedig Szent Ferenc húsvétjának centenáriuma lesz.

Ferences templomunk híveiként mindannyian – akarva, akaratlanul – a ferences lelkiség erőterében élünk. Szereztéseink, a ferences család tagjai és plébániai közösségünk meg van jelölve Szent Ferenc lelkületével. A jubileumi évek ünnepei jó lehetőséget adnak számunkra, hogy ennek értékét és időszerűségét mélyebben felfedezzük és tudatosítsuk. Segítsen a Szent közbenjárása, a ferences család szentjeinek imádsága és példája, hogy valóban elmélyüljünk és megerősödjünk ebben a különleges ajándékban. T

Bódy István
FVR Szent Erzsébet közösség

II. JÁNOS PÁL PÁPA IMÁDSÁGA

Jézus, Isten Fia,

Akiben az istenség teljessége lakozik,
Te hívod a megkeresztelteket,
hogy „evezzenek a mélyre”,
bejárva az életszentség útját.
Szítsd fel a fiatalok szívében a vágyat,
hogy a Te szereteted hatalmának
a tanúi legyenek a mai világban.
Töltsd be őket a lelki erősség
és a jó tanács ajándékával,
hogy képesek legyenek az önmagukra
és hivatásukra vonatkozó
teljes igazság felismerésére.

Ámen. T

„CSODÁLATOS RITMUSA VAN. AKÁR A LÉLEGZÉSNEK... CSAK EL KELL KEZDENI”

Május a Szűzanya hónapja. Akkor született a gondolat, írjunk a rózsafüzér imádságáról, erről a szép, ám olykor talán nehéznek tűnő imamódról, amelyben Jézus édesanyját szólongatva találjuk magunkat szinte észrevétlenül, az ő Fia szíve előtt. A nyári hónapok teltek, én pedig tűnődtem és többekkel beszélgettem arról, hogyan közelítsük meg a témát, miről írjunk. Aztán a legnagyobb nyári forrás idején érkezett a postafiókomba két levél, amelyeket elolvastva tudtam, a cikk már megszületett. Köszönöm Kármán Krisztának, kedves hitoktatóknak és Szélényi Barbarának, a plébánián működő asszonyima csoport egyik megálmodójának, hogy megosztották ennek a csodálatos imádságnak a mindennapi gyümölcseit. Csendben, őszintén, nem hivalkodóan, ám végtelenül gazdagon. Pont úgy, ahogy Égi Édesanyánk tanítja őket.

Kármán Kriszta:

A sok-sok imamód közül nagyon közel áll a lelkemhez a rózsafüzér imádság. Pió atya mondta, hogy a rózsafüzér olyan hathatós imádság, amellyel minden csatát meg lehet nyerni. Igaza van.

Megszámlálhatatlan kegyelmet kap Jézustól mindenki, a kegyelemmel teljes Szűz Mária által, aki elkezd imádkozni. Ahhoz tudnám hasonlítani, mint mikor egy sötét szobában kinyitják az ablakot, és a lélek titokzatos ablakán keresztül beárad a napfény. A rózsafüzér imádság nagyon egyszerű, ismétlődő imádság, aminek a középpontja Jézus. Csodálatos ritmusa van, ahogyan a lélegzésnek. Nem hiába mondják, hogy az ima a „lélek lélegzete”. A világban sajnos ritmuszavar van, és a rózsafüzér imádság hihetetlen módon tud rendet teremteni bennünk, helyére kerülnek a dolgok, és segít ráhangolódni a Mindenható Isten ritmusára.

A rózsafüzér alatt Jézus életének legfontosabb pillanatain elmélkedem, és közben a Szentlélek olyan gondolatokat sugall, amelyek nekem soha nem jutnának eszembe. Mindezen áldott gondolatok, kegyelmek segítettek nekem, hogy olyan döntéseket hozzak az életem során, melyekből élet és sok-sok áldás, csoda fakadt.

Akkor szerettem meg a rózsafüzért, amikor Londonban egy nyarat a Teréz anya nővéreinél önkénteskedtem. Velük tapasztaltam meg, hogy milyen csodálatos úton-útfélen, főzés vagy egyéb munka közben imádkozni.

Azóta minden nap imádkozom a rózsafüzért, akár a szobám csendjében, akár a Margitszigeten biciklizés vagy úzás közben, hivatalban való várakozás, sétálás vagy mosogatás közben. Bármikor lehet. Egyik kedves „imaharcos” társammal nagyon szeretünk a Duna-parton egy nagy kört megtéve közbenjárni és elimádkozni mind a

négy teljes rózsafüzért, sok-sok szándékra. Hiszem, hogy eközben a szellemi világban „jerikó falai” leomlanak, és azok a falak, erős bástyák, amelyekre szükségünk van, épülnek.

Két évvel ezelőtt a rózsafüzér imádság közben kaptam azt a sugallatot, hogy a tanítás mellett egy gyermekotthonban is dolgozzak. Akkor még nem tudtam, hogy ott vár engem az a leányzó, akinek ma az anyukája lehetek.

Mióta megismerkedtem a Szeretettáng mozgalommal, azóta előszeretettel illesztem bele az imádságba azt a mondatot, ami így hangzik: „...áraszd szeretetlángod kegyelmi hatását az egész emberiségre, és a tisztító tűzben szenvedő lelkekre.” Milyen pici kérés az Úr Jézustól, a gyümölcse viszont milyen felbecsülhetetlen!

Felemelő számomra, hogy amikor imádkozom a rózsafüzért, tudom, a Szűzanya is ott van velem, és közben tanít, hogyan kell szeretni, imádni az Ő Fiát. Olyan, mint mikor egy gyermek az édesanyja lábnyomába lépve halad előre. Szívükből kívánom, hogy egyre többen megtapasztalják a rózsafüzér imádság illatát, ízét és örömét.

Szélényi Barbara:

Még ifjúasszony koromban éreztem a hívást, hogy rendszeresen imádkozzam a rózsafüzért. De ehhez szükségem volt inspirációra és segítségre, ezért megvettem a „Rózsafüzér imakönyv”-et. Az ott leírt tapasztalatok nagyon megérintettek, különösképpen az, hogy a rózsafüzér imádsága miként tett csodákat emberi közösségekben világszerte.

Tavaly nyáron családdal ellátogattunk Medjugorjába. Kicsit furcsa volt látni a több ezer rózsafüzért különböző színekben pompázva, mégis fontosnak tartottam, hogy vegyek szeretteimnek és magamnak is egy újat. A könyv és maga a rózsafüzér adott volt tehát, de imádkozásra még mindig nem találtam meg az időt és talán a belső motivációt sem. Medjugorjában minden árusnál láttam egy olyan kis rózsafüzért, ami hétszer három szemet és egy bevezető szemet tartalmazott csupán. A szabadtéri szentmise után megtudtam, hogy ennek imádsága onnan, Medjugorjából indult el.

Ennek felépítése a következő: a bevezető szemre a Hisze-kegyet imádkozunk, majd a hármaskoroknál Miatyánkot-Üdvözlégyet-Dicsőiséget. Innentől kezdve ezt a kis rózsafüzért magamnál hordtam – többnyire a zsebemben – és jártamban keltemben is tudtam imádkozni.

Februárban eljutottam egy imaestre az Emmanuel közösséghez, ahol az atya a katolikusok fegyverének nevezte a rózsafüzért, ami embernek nem árt, de a gonosznak annál inkább. Olyan lelkesítően beszélt erről, hogy ezek után már a belső motivációm is megjött. Ettől fogva már kétféle rózsafüzért is elkezdtem magamnál hordozni. Amikor asszonyimán beszélgettünk arról, hogy kinek melyik a kedvenc imamódja, az egyik asszonytársunk a rózsafüzért nevezte meg, de hozzátette, hogy az ujjait szokta használni a szemek helyett. Egy hét múlva az illető odajött hozzám, és azt mondta, hogy megragadta őt az a mondatom, amikor azt mondtam, hogy jó a zsebemben belekapaszkodni a rózsafüzérbe, úgyhogy ő is használni kezdte az olvasót.

Sosem gondoltam korábban, hogy napi szinten lehetséges imádkozni a teljes rózsafüzért. De egy ideje törekszem rá. Van, hogy épp útközben imádkozom, de általában reggelente igyekszem időt szakítani rá. Bár monotonnak tűnik, ez az imamód mégis lehetőséget nyújt arra, hogy szeretteinket hordozzuk. Akár egy-egy tizedet elmondhatunk értük, vagy ha több az imaszándék, akkor tovább is feloszthatjuk. Az elmélkedéseim ilyenkor azon szerettem körül járni, akiért épp imádkozom.

Hosszú évek alatt jutottam el ide, ahol most tartok, de a Jóisten türelmes és hűséges. A mindennapos imádság következtében egyszer csak feltűnt, hogy két rossz szokásomat is hátrahagytam, pedig korábban ez sosem sikerült. Hiszem, hogy nemcsak közbenjárásért jó imádkozni a rózsafüzért, hanem kegyelmi ajándékait mi magunk is megtapasztalhatjuk. Csak el kell kezdeni. T

Jobbágyi Anna

AZ ÉGI ÉDESANYA

Van valaki, Aki soha nem utasít vissza,
Ha lelkesen beszélsz, nem vág a szavadba.
Meghallgatja panaszod, vigasztal a bajban,
Mindig talál jó megoldást, bármilyen nagy baj van.

Van valaki, Aki hozzád mindig szelíd, gyengéd,
Ha mindenki ellened van, akkor is megvéd.
Nem mondja, nincs ideje,
Nem mondja, hogy fáradt,
Amíg el nem nyom az álom, vigyázza az ágyad.

Az Ő szava mindig csendes és szeretetteljes,
Soha nem kiabál veled, és mindig türelmes.
Rögtön megsegít a bajban, hogy ha szépen kéred,
És ha gyötör magányod, Őt mindig eléred.

Nagyon régen ismer téged, mielőtt meglettél,
Már akkor is jó volt hozzád, még meg nem születél.
Azóta is vigyáz reád,
és ha már nem leszel itt a földön,
vele akkor is együtt leszel.

Igen, Ő az, jól gondold, senki más nem lehet,
Csak egy anya lehet, aki ilyen nagyon szeret.
De bizony nem akármilyen földi édesanya,

Égi Édesanyánk Ő, a csodás Szűz Mária.
Légy hozzá jó, engedelmes, hiszen Ő is ilyen,
Tudd az Úrnak mondani, amit Ő is: igen.
Ha ő lesz a példaképed, boldogság vár rád,
Örökké fog szeretni az Égi Édesanyád.

Ámen. T

RÉSZVÉTELÜNK A SZENTMISÉN

Ifjú házasként egy fejérmegyei faluban töltöttük első 15 évünket, oda születtek gyermekeink. A lelkiatyát, aki 1975-ben minket esketett, szintén áthelyezték, két falunyira tőlünk, és a szomszéd falu is hozzá tartozott. Így hozzá járhattunk át szentmisére, a falu egytantermes iskolából lett, evangéliumi szerénységű, fapados kis templomába. Tanításainak és útmutatásainak nagyon sokat köszönhetek.

Igyekezünk fölkészülten menni a szentmisére, ezért az evangéliumot ha lehet, előre átvettük. Nagy fiunkkal sokszor el is beszélgettünk róla. Ő pedig figyelt, s amikor egy ismerős részletet hallott a prédikációban, ránk nézet huncutul, mint kinek „bennfentes” titka van velünk, melyet csak mi ismerünk. Az evangélium-olvasás és megosztás hamar éltető kenyérré lett a hétköznapijainkhoz. Szükségünk volt rá, olykor nagyon is. A Lélek pedig látta ezt, és munkálkodott is bőségesen.

Az áldozati liturgia mélyebb titkaira való rácsodálkozashoz azonban hosszabb idő kellett. Mindehhez Varga Laci atyának (ma már püspökatyának) az „*életem szentmiséről*” szóló, mélyen megérintő tanításai, különösen a városmajori húsvéti triduum során (2006), meghatározóak voltak. Emmauszt idéző „lángoló szívvel” jegyzeteltem, s irtam róla beszámolót. Forrásként ő leginkább Henri J. M. Nouwen hasonló című művére, és Michael Marsch OP lelkigyakorlati tanítására hivatkoztam, akit anno magam is lelkesen hallgathattam több helyszínen is, de Laci atya interpretációja volt az, mely megújítón, lelkem mélyét érintette meg.

Ehhez társultak Joseph Ratzinger (XVI. Benedek pápa) „*A liturgia szelleme*” című munkájának inspiráló gondolatai is. Jó fölfedezni, hogy a szentmise számos eleme, mint az alapítás igéi, mily ősie; egyes elemekben régebbiek, mint az újszövetségi szentírási szövegek! Még nem volt írott evangélium, de „kenyértörés” és szentmise-áldozat már akkor is létezett! Azt is mondhatnánk, a katolikus liturgiában van elrejtve az evangélium szellemének ősi foglalata, amint képies ősi nyelvként, gazdag kifejező eszközeivel egyetemes méltósággal tud nem csak mesélni e kezdeti időkről, de életre is kelteni annak titkait. Benne a hívők nem csak kifejezik Isten iránti hálájukat, de annak tudatában teszik, hogy az Isten jelen van, válaszol, cselekszik és tanít, köztük a szándékaira is, s hogy mi miként imádjuk őt! Különös titok ez, erről szeretnék megosztani néhány gondolatot...

Földi létünk jellegzetes, meg-megújuló körforgások sorozata az időben. Hívó létünk sem kivétel ezalól. Egyházi és családi ünnepeink őrzött kulcspillanatai az életciklusainknak és hívő életünknek is. Szentmiséink liturgiája is ezt tükrözi, mely XVI. Benedek pápa szavai szerint „*a reménység liturgiája, mely jóval inkább szól a folyamatos újrakezdésről, mint a célba érkezésről. A keresztény liturgia úton levő liturgia, a világ átalakítása felé irányuló zárandoklás liturgiája, amely majd akkor válik megtörténtté, ha »Isten lesz minden mindenben«*”.

Azt az időszakaszt szeretném most elemezni, melynek elejét és végét is rendre egy szentmise képezi. A szentmiséről szólnék, azon való részvételünkről, az Eucharisziáról, és a két szentmise közötti életünkről a világban, annak megszenteléséről, céljáról, és a szentmisékhez fűződő kapcsolatáról.

Vajon szétválasztható-e egymástól a szentmisén eltöltött időnk és mindaz, amit megélünk a két szentmise közötti időben, világi létünk során? Van-e, kell-e, hogy legyen kapcsolat a szentmisén való részvételünk és a kinti létünk között? Milyen lelkülettel veszünk részt a szentmisén a liturgia során? Kihat-e a szentmise kimutathatóan arra, hogy mi történik velünk a szentmise utáni időben? Akarom-e, legalább a vágy szintjén, összekapcsolni az eucharisztia-áldozatot az életünkkel úgy, hogy világi életünk is szeretetáldozattá, hálaadó szentmise-áldozattá legyen, az Eucharisztia kegyelmi ajándékaként? Akarom-e, hogy szeretet-áldozatunk gyümölcsei forrásai legyenek a vágyakozásnak, hogy azokat a következő szentmisénk során lélekben Istennek bemutasuk, és följánlási ajándékként az oltárra tegyük?

Az igeliturgia során a hitünk szerint a föltámadt Krisztus van jelen, s mint a Vőlegény, ő maga beszélget velünk. Az olvasmányban is Ő tanít, magyarázza az írásokat, melyre a zsoltárokból mi válaszolunk. Majd az evangéliumban, az allelujával köszöntött Vőlegény mintegy eljegyzési beszéddel és ígérettel örvendeztetni a menyasszonyát, szeretett Egyházát. A szentbeszéd során pedig párbeszédet kezdeményez, beszél bennünk, velünk, tanít, mint Emmauszban, amikor kifejtette az írásokat. Nekünk is lángol a szívünk ennek hallatán, mint az emmauszi tanítványoknak a föltámadt Krisztussal való együttlétük során?

A credo során az Egyház mint menyasszony eljegyzési ígenjét mondja el a vőlegény Krisztusnak. A meg-nem-keresztelteteknek az ősi időkben ilyenkor el kellett hagyniuk a templomteret. Az értelem és jószándék itt kevés. Mostantól a Lélek tárja fel a liturgia különös titkait. A felajánlással kezdődően ugyanis, a liturgiában szerepcsere történik. Már nem Jézus a kezdeményező, aki belép, bűnbánatra és imádságra hív, tanít, hanem a hívek, amint a kenyérben és

a borban önmagukat viszik az Úr oltárára, és adják át magukat visszavonhatatlan áldozatul, a Római levélben írtak szellemében: „*Adjátok testeteket élő, szent, Istennek tetsző áldozatul. Ez legyen szellemi hódolatotok*” (Róm 12,1).

Ezért a szentmise misztérium-jellege a felajánlással még hangsúlyosabbá válik. Ez a misztikus menyegző ideje. Nem véletlenül van két Lélek-hívás (epiklézis). Az első az „áldozati adományok”-ra vonatkozik, a második a hívó közönségre, „hogyan egy lélek legyünk Krisztusban”. E könyörgés neve: „titokima” (secreta). Ez is arra utal, hogy az átváltoztatás előkészítése csak azokra tartozott, akik már részesültek a keresztség szentségében.

Amikor a pap fellép az oltárhoz, Krisztus és az Egyház jegyesi csókja képviselésében, megcsókolja az oltárt, és a szolgáltató is az oltár felé hajolnak meg, mert ez már nem egy asztal, hanem a szentelési ereklyét is magába foglaló „magasra emelt áldozati hely”, melyre a felajánlásban a kenyeret és a bort, fáradozásaink és örömeink titkait is oltárra tesszük, az Isten színe elé, melyben lélekben, keresztségünk nevével mi magunk vagyunk jelen. „Önmagunkat hozzuk Isten színe elé”, egész életünket, hogy fájdalmainkkal és örömeinkkel, munkánkkal együtt Istenre bízunk magunkat. Mindenre készek vagyunk, mindent elfogadunk.

Amikor adományainkat Jézus (nevében a pap) az oltárnál a kezébe veszi, minket vesz kezébe, ajánl fel, hogy miként az ostyából az átváltoztatás által Krisztus Szent Teste, és a kehelyben a bor és víz titka által az Ő Szent Vére lesz, ugyanúgy szentelje meg és változtassa át a mi életünket is. Különös misztérium ez! Kérem-e, akarom-e, vágyom-e, hogy Jézus kezébe vegyen, följajnljon, átváltoztasson, majd megtörjön, kitorje belőlünk mindazt, ami kemény és rágós, nehezen fogyasztható és emészthető, hogy ízletes és szomjoltóvá tegyen, majd mint saját testét és vérét, bemutasson és szétosszon minden Őt éhezőnek és szom-

jazónak, szeretetének éhet és szomjat oltó, üdítő ajándékaként? Akarom-e, hogy az én életem is szeretetáldozattá legyen mások számára, bárki is legyen az, Krisztus szeretet-ajándékaként?

Van a megtörésnek egy különös pillanata is. A pap egy darabkát a Szent Testből a Szent Vérbe elegyít. A Test és Vér egyesülése a feltámadás pillanata, az új teremtetés kezdete, melyben a feltámadt Jézus van jelen, és mi is Krisztus feltámadt testének és vérenek ajándékában részesülünk, minden egyes szentáldozás során. Nem a jelenünk vagy múltunk helyreállítása ez, hanem a megígért jövőnkől részesülünk!

A szentmise, az Eucharisztia miatt áll fenn a világ. Ez valóban egy új teremtetés! Az Eucharisztia csodájában kap értelmet minden, kifejezve, hogy létezésem nem szükségszerű, hanem minden pillanata általa Isten ajándéka lehet: Hálaadássá, Eucharisziává, mely magában foglalja a teremtetésnek és a megváltásnak is a titkait, s nem elvontan, hanem személyre szólón, hús-vér valóságként, minden elé járuló megkeresztelt számára, Isten szándéka szerint.

Mi tehát Isten szándéka? Mit akar tenni velünk a Szentmisén, és mi a szándéka velünk azt követően? Akarja-e, hogy vele maradjunk a kegyelmi létben, avagy mint a gazdátlan juhok, szabadon szétszéledhetünk a világ kínálatában, annak fiaiként? Akkor is, ha Ő mellénk szeretne szegődni, velünk szeretne maradni, asztalunkhoz ülni, hálát adva velünk lenni, élő „emmauszi” együttléttel, mint minden Szentmisén, a hétköznapiaink helyszínein is?

Elhagyva a templomteret, így szól a Lélek... „*Vizsgáljátok meg magatokat, vajon hitben vagytok-e; önmagatokat tegyétek próbára. Vagy nem ismeritek fel önmagatokat, hogy Jézus Krisztus bennetek van?*” (2Kor 13). Bizony, hitünk próbája ez: föl ismerem-e, hogy a feltámadt Krisztus bennem él, és nem hagy el? Akarom-e megélni e misztériumot a

kinti létem során? Akarok-e lelki emberré válni az Eucharisztia ajándékaként, szemben a világgal, avagy nem akarok különbözni a világ fiaitól? Hiszem-e, hogy Jézus most is velünk van, és velünk marad? Hallja-e a lelkünk Jézus figyelmeztető búcsúszavait? „*Most hiszitek? Bizony, eljön az óra, s már itt is van, amikor szétszéledtek, ki-ki megy a maga útjára, s magamra hagytok*” (Jn 16,31-32).

Hisszük-e, hogy az Istennek vannak tervei velünk a kihívások idejére is? Avagy mi is aggodalmaskodunk és „bunke-reket” építgetünk? A covid alatt látszólag mi is magunkra maradtunk, csak lélekben áldozhattunk. Volt azonban szentmise változatlanul! Ami pedig az Eucharisztia vételét, lelki áldozásunkat illeti, a Lélek segítségül hívta az Aquinói vigasztaló szavait egy évezred távolából is, miszerint „*ami elsősorban üdvözít, az a Krisztus Teste és Vére utáni vágy, még akkor is, ha nem részesülünk benne*”. A Cebui Eucharisztikus Kongresszus (2016) állásfoglalása szerint „*ugyanazon Szentlélek ereje változtatja át Krisztus egyetlen testévé mindazokat, akik az Úr Testében és Vérében részesülnek, hogy ők is átváltoztassák, átformálják a családjukat, munkahelyüket, a társadalmat, a világot*”.

A hűségeseket és kitartókat Isten országának öröme, békéje és igazságossága tölti el, az Eucharisztia ajándékaként. Ebből fakad minden szentmise küldő parancsa: Isten békességét és országát hirdetni a Lélek által, szeretetté lenni Krisztus élő jelenlétének tanújaként, annak tudatában, hogy Krisztus él bennünk, övéi vagyunk, róla tanúsodunk.

Krisztus áldozata értünk a szentmise végeztével teljessé lett. Az Eucharisztia ajándékaként mostantól a világi életünkben egy új szentmise veheti kezdetét, mely az átváltoztatás által és az Eucharisztia erejében, már a mi élet- és szeretetáldozatunk! Varga László püspökatyá szokta idézni Marthe Robin francia misztikus szavait: „*Minden élet egy Szentmise, és benne minden lélek egy ostya, és benne Jézus minden lelket konsekrálni akar: átváltoztatni, szentté tenni*”.

Az Eucharisztia ajándékaként, egy új idő veheti kezdetét a szentmiséről kilépők életében. Minden hitben és szeretetben megélt áldozatos élet egy olyan szentmise lehet, amelyben Jézus mutatja be a szeretetáldozatot. Folytatja azt, amit a szentmisén már elkezdett bennünk, hogy a szentmiséről kilépve „Életem szentmiséje” vehesse kezdetét. A szentmise során a fölszentelt szolgálattevő a pap a mi képviselőtünkben, és Jézus az áldozat. A szentmise után, kilépve a kinti világba, megfordul minden: Jézus a pap, és én az áldozat. Jézus kezébe veszi az életem és lényem, megtöri, mert meg kell történnem, hogy az életem és szeretetáldozatom a környezetem számára befogadható legyen.

Szentmiséről szentmisére kezébe veszi Jézus az életünket, konsekrálni akarja, átváltoztatni, hogy életünk az Eucharisztia ajándékaként szeretetáldozattá, szentmisévé legyen, és Szent Testeként és Szent Véreként adhasson az Őt éhező és szomjázó világnak, „a bűnök bocsánatára”. Majd hozzáteszi a megemlékezés ígét: „*Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre*” (Lk 22,19). Ez mindnyájunk küldetése: ezt cselekedni az Ő emlékezetére, mert benne mindig Krisztus megváltására emlékezünk, benne lesz Ő mindig föl ismerhető.

Bizony, ennek ismerete tölti be az egész szentmisét. Már a Kyriét követő Glória is a hívőknek Jézus életszentségre szólító hívására adott válasza. Jézus hív: „*Legyetek mindnyájan szentek!*” Az indok egyszerű és tömör: „*Mert a Ti Atyátok is Szent!*”. A szentmise ezért „szentmise” (és nem „istentisztelet”). Értsük jól! Jézus az, aki hív! Ő az, aki magához emel, jobbjára ültet, szentségre hív, hogy a mi életünk is „szentmisévé” legyen! Ezért megszentelt kenyérré és szomjoltó borrá, Szent Testévé és Vérévé változtat, minden Őt éhező és szomjázó számára, mert a világ Krisztusért kiált, őrá vágyakozik! A szentmise és az abból fakadó élet is egymásba fonódik, eggyé lesz az Eucharisztia ajándékaként, egyetlen összefonódó küldetésben, melyben az élet imádsággá lesz, hogy az értük szóló imádság lehessen az életünk.

Miért teszi mindezt? Mert Isten egyesülni akar velünk. Aki szeret, egyesülni akar azzal, akit szeret. Jézus szavait is ez a vágyódás tölti el mindvégig irántunk, amikor így szól: „*Aki eszi az én testemet, és issza az én véretem, az bennem marad, én meg őbenne*.” A feltámadt test és élet így testünkkel és életünkkel lehet. Krisztus bennünk él, és mi őbenne. Mert Ő nemcsak táplálni akar, hanem életünk akar lenni! A valószínűs együttlét titkai már ott rejlenek a szentmise kezdő imáiban, és fokozatosan teljesednek ki az áldozati tettek során, hogy az Eucharisztia vétele, az érte való hálaadás és a papi áldás, hitvalló életünknek kiapadhatatlan kegyelemforrása legyen, melyben békévé oldódik minden háborúskodás, bizalommal a vádaskodás, együttlét a magány, nyitottsággá a közöny, enyhüléssé a fájdalom, szeretetté minden elutasítás... életünk szentmiséjének, s így az elkövetkező szentmisénknek is, a följajlásban oltárra helyezhető, jóillatú gyümölcsöként. T

Wildner Dénes

PÁPALÁTOGATÁS – AHOGY MI MEGÉLTÜK...

„Az ember nem attól lesz nagy, hogy mások fölé emelkedik, hanem attól, hogy másokhoz leereszkedik. Nem mások kárára, hanem mások szolgálatára.”

Ferenc pápa fent idézett szavainak igazságtartalmát tapasztalhatták meg mindazok, aki, 41. apostoli útjának, magyarországi látogatásának bármely programpontján – közelről vagy távolról – látták vagy hallgatták őt. Szervezett programokon és spontán találkozások alkalmával egyaránt megtapasztalhattuk tájékozottságát, közvetlenségét, szeretetét, együttérzését, megtisztelő figyelmességét és szolgálatkészségét. Korát meghazudtolóan, fiatalos kíváncsisággal tette fel kérdéseit a tanúságtevők körében, őszinte érdeklődést tanúsított történelmünk, szentjeink, hazánk és a benne élő emberek iránt épp úgy, mint egyházunk, szerzetesrenjeink tagjai iránt.

Az országúti közösségek tagjai így idézik fel a szentatyával való találkozásuk történetét.

Nagy várakozással voltam április 28-át illetően, izgatottan követtem a híreket. Pénteken itthon a háztartással voltam elfoglalva, de a rádión és a YOUTUBE csatorna online közvetítésén végig követtem az eseményeket. Aznap nem vettem részt egyetlen programon sem, amit utólag bánok, hiszen sokan arról számoltak be, milyen varázslatos volt, amikor példának okáért a Szentatya megállt az Istenhegyi úton, hogy megtekintse a hívek flash mob előadását, vagy amikor a Szent István Bazilikánál kijött a hívők közé. Szombaton fiamékat fuvaroztam a Balaton-felvidékre, az autóban szintén hallgattuk a Kossuth rádió közvetítését, ahol rengeteg háttér információval is elláttak. Mai divatos szóval élve flowban voltam. Teljesen természetes volt, hogy amikor délidőben az adást kicsit szüneteltették, az Úrangyalát együtt imádkoztuk az autóban.

Aztán délután lehetőségem nyílt férjemmel, Zsolttal részt venni a Papp László Sportarénában a fiataloknak szóló alkalmon. Bár nagyon magasan fent voltunk a lelátón, a színpaddal szemben, mégis nagyon közelinek éltük meg, amikor a pápamobil „előttünk” haladt el. Csodálatos figyelő csend kísérte a pápa beszédét. Azt is fantasztikus volt megélni, ahogyan Őszentsége a tanúságtételekre személyesen reagált. Kicsit olyan volt, mintha mindannyiunkhoz szólt volna. Nagyon jó volt ennyi hívő fiatal együtt látni, megtapasztalni az ő nyitottságukat. A tanúságtételek közül különösen is megérintett a kárpátaljai fiatalember, Tódor karakán tanúságtétele.

Vasárnapra virradólag nem sokat aludtunk, mégis mind az öt gyermekünk gyorsan elkészült kora reggel, hogy fél hétre a Margit körútra érjünk. A pasaréti és az országúti plébánia hívei együtt zarándokoltunk át a Margit hídon rózsafüzért imádkozva, aztán mintegy másfél órát sorban álltunk az egyik beléptető kapunál. Sajnos érkezésünk későinek bizonyult, így az Alkotmány utcán egy kivetítőnél táboroztunk le. A Szentmisét is nagyon felemelőnek éltem meg. Ze-neileg is csodálatos élmény volt mind az összeállt gitáros zenekarral együtt énekelni (Sillye Jenővel, a Gável testvérekkel, Csiszér Lacival, Varga Attilával), illetve a Szentmise alatt szolgáló egyesített kórust hallgatni, ahogyan Kodály miséjével kísérik a liturgiát. Hatalmas élmény volt számomra, hogy Ferenc pápa eljött kis hazánkba. Alázata, figyelmes szeretete példamutató számomra. Valóban Krisztus földi helytartójaként viseltette mindenki felé, pedig egészségi állapota és kora nem könnyítette meg a folyamatos helytállását. A Kegyelem áradt a Szentatya ittléte alatt, és azóta is, a Szentlélek apró csodákkal, belső változással ontja gyümölcseit. T

Szelényi Barbara

Ferenc pápa budapesti látogatása számomra nagy kegyelem és megerősítés volt, ebben a néhány napban azt éltem meg, hogy jó kereszténynek, jó katolikusnak lenni. Személyesen csak a Kossuth téri szentmisén voltam jelen, de a többi nap eseményeit is figyelemmel követtem a televízió, illetve az interneten keresztül. Nagy ajándék volt az, hogy akolitusként az április 30-i pápai szentmisén szolgálhattam ki Krisztus testét a jelenlévők számára. Egyházunk részéről igen nagy munka volt megszervezni ennek a mikéntjét, de nagyon gondosan és méltósággal történt mindez, amiért a szervezőket illeti a dicséret. Egyházmegyéinkből a több helyről érkező diakónusokkal és akolitusokkal együtt már reggel 7 órától gyülekeztünk, a tér különböző pontjain felállított sátraknál (a Margit körútról többen is jelentkeztek a szolgálatra, pl. Biczi Ferenc, Liszka Levente és mások), és innen vittük a pixiseket a környező terekre és utcákba az áldoztatási helyekre. Jómagam a Szabadság téren áldoztattam, ahol rengeteg hívő – köztük több külföldi – volt jelen.

Jó volt a pápa útmutató szavait, közvetlenségét, odafigyelését megtapasztalni, és valóban érezhető volt Isten kegyelme a jelenlévők körében, Jó Pásztor vasárnapján. Ahogy a Szentatya mondta: „Jó Pásztorként jön, és nevünkön szólít minket, hogy elmondja, az ő szemében milyen értékesek vagyunk.” Ami számomra különösen fontos üzenet volt, az az, hogy „Jézus az a kapu, amely a világban irányít minket: arra buzdít, hogy menjünk ki, és találkozzunk testvéreinkkel.” Keresztényként erre kell törekednem, a találkozásra másokkal Jézusban – Jézussal, életem minden területén. T

Tömöry Pál

Lehetőségem volt pár szót mondani Ferenc pápának és kezdet fogni Vele, de nem ez volt a legfontosabb egészében. Készülődve erre az eseményre, hogy Magyarországra látogat a pápa, feltettem magamnak a kérdést, hogy mi segíthetne engem teljes szívvel jelen lenni ebben az időszakban. Három találkozásban terveztem részt venni, ami meg is történt: a Bazilikában, az Arénában és a Kossuth téren. Az első esemény előtt megálmodtam, hogy a pápának szeretnék valamit mondani és kérdezni Tőle, ha lenne ilyen lehetőségem. Nagy meglepetésemre megvalósult az álmom: a pápa odajött hozzám és tudtam valamit mondani abból, amit szerettem volna... és a 3 nap alatt, amíg itt volt nálunk, a kérdéseimre is választ kaptam a beszédeiben. Nehéz elmondani itt, hogy milyen élmény volt a találkozás Vele, mert nagyon személyes és bensőleg érintő... és az életemre nagy hatással volt ez a felejthetetlen találkozás a Szentatyával. T

Kobus Edit fmm

NYARALÓ BÁRÁNYKÁK A QUADRUMBAN

„*En vagyok a jó pásztor: ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem.*” – volt idei plébániai napközis táborunk mottója Szent János evangéliumából (10,14). Jézus, Aki előbb szeretett minket, mint mi Őt, Aki – bár Őr volt – szolgává lett és életét adta értünk, minket is arra hív, hogy kövessük Őt az ön-feláldozó, határtalan, szolgáló szeretetben.

Azt gondoltam, ezekre az óriási bölcsességekre fogjuk tanítani a tábor hetében a ránk bízott több mint húsz gyermeket, de nagyot tévedtem: a kicsik lettek a mi nagy tanítómestereink.

Okos meglátásaikkal folyamatosan elkápráztattak minket. Egyik alkalommal mi, felnőttek, belebújtunk olyan szerencsétlen emberek bőrébe, akiknek felkarolására Jézus maga buzdít minket: „*Mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, idegen voltam és befogadtatok engem, mezítelen voltam és felöltöztettetek, beteg voltam és meglátogattatok, fogságban voltam és eljöttetek hozzám... Amikor megtettétek ezt egynek e legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek.*” (Mt 25,35-36,40). Szegény kol-dusnak beöltözve vártam a gyerekeket egy kis „erénygyakorlatra”; hátha könyörülnek rajtam, s megszánnak némi ennivalóval. Meglepetésemre sokkal többet kaptam tőlük: az általuk elkészített párizsis szendvics eltörpült amellett, hogy valósággal meghirdették nekem az evangéliumot. A gondoskodó jó Pásztor iránti bizalomra, gyermeki ráhatározásra, buzgó imádságra és bűnbánatra biztattak. Nos, kedvet kaptam ahhoz, hogy ott helyben újból, szívből átadjam életemet az Úrnak.

„Vak társam” ugyanezt élte át: a gyerekek boldogan meséltek neki az őket körülvevő színes világról mint Isten gondoskodó szeretetének bizonyítékáról, s vezették őt útján kézenfogva, óvatosan célja eléréséhez.

Aki pedig fogolyként sýnlődött a börtönben (valahol a kvadrumban, egy ablak nélküli, sötét raktárban), már nagyon várta, hogy valaki szóljon hozzá magányában. Jó szónál sokkal több jutott neki: a bűnből való szabadulás örömhíre és az élet újrakezdésének reménye.

A sok komoly üzenet természetesen vidám köntösbe lett bújtatva. A rengeteg játszótéri mókázás, fára mászás, focizás és pingpongozás mellett a kvadrum igazi stranddá változott át: csuromvizes, visongó, boldog gyereksereg ugrált minden nap a kerti locsoló zuhatagja alatt. Gyermekvasúton utazva s nagyot sétálva az erdei utakon, gyönyörködtünk a Budai-hegyekben, a Margitszigetet pedig – mint minden nyáron – játékos feladatokkal egybekötve bringóhintóval szeltük át.

A kézműves foglalkozások is sikert arattak. Az évről évre kihagyhatatlan agyagozás során igazi remekművek, elefántfejes edények, báránymintás asztali díszek születtek. Közös festettünk óriásplakátot, s megismerkedtünk a cianotípia mint ősrégi fényképezési eljárás módszerével. Mindennapi imádságainkat a mozgásos, gitáros énekek tették még vidámabbá, ebéd után pedig a diafilmek és a mesehallgatások alatt pihentünk meg.

Ahogy a jó Pásztor megkeresi elveszett báránykáját, úgy mi is lelkesen kutattunk a templom minden zegzugában elkószált papírbárányok után.

Nagyon hálás vagyok főszervezőnknek, Tömöry Virágnak azért, mert hónapokon át szívét-lelkét beleadva dolgozott a tábor minden egyes percének megszervezésén, s olyan népes szolgáló csapatot hozott össze felnőttekből, nagyobb általános iskolás és gimis gyerekekből, hogy együnk sem roskadt össze a teendők súlya alatt.

Köszönöm felnőtt segítőink munkáját: Kondorosy Marianának azt, hogy tanításával a szolgáló Jézus követésére bátorított minket, Palkóné Tabi Katinak az ötleteket, a mesemondást, s hogy mindig ott termett, ahol épp szükség volt rá. Hálás vagyok Turcsányi Lillának és Tamás Mártinak a színvonalas kézműves foglalkozásokért, Lozowski Eme-sének pedig számos segítségnyújtása mellett a gimnazista fiatalokkal való lelki beszélgetésekért. Köszönet Horváth-né Madas Enikő anyai gondoskodásáért, aki nélkül korgó gyomorral mentünk volna haza.

Külön dicséret illeti Zalán atyát azért, mert halált megvető bátorsággal kölcsönadta nekünk a kvadrumot s a plébánia számos helyiségét; a templomban tanított minket Jézusról, Aki az Ajtó a mennyországba, s még rövid szentségimádáson is részt vehettünk.

A legnagyobb hálával viszont Annak tartozunk, Aki nélkül a tábor gondolata sem jöhetett volna létre: dicsőség a jó Pásztornak, Aki életét adta értünk, juhaiért! T

Homoki Marcsi

„TÖK JÓ VOLT!”

ORSZÁGÚTI HITTANTÁBOR ÉLMÉNYBESZÁMOLÓ

Július közepe táján közel hetvenen, Hajdu Kriszti-néni vezetésével Katalinpuszta felé vettük az irányt, hogy ott együtt eltöltsünk néhány izgalmas napot az idei plébániai hittantáborban.

A tábor az ajándékozás témája köré épült, korosztályos csoportokban beszélgettünk az Istentől kapott ajándékainkról, és arról, hogy mi hogyan válhatunk ajándékká mások számára. Achilles atya tartott nekünk misét és volt lehetőségünk gyónásra is. Sokat sportoltunk és játszottunk, például a zászlószerzőt, a röplabdát, a pingpongot és számos más játékot kipróbálhattunk. Egyik nap elmentünk kirándulni, ahol – hogy jobban megismerjük egymást – véletlenszerűen kisorsolt párokban fél órát beszélgettünk társunkkal. Voltunk strandon, utolsó nap pedig sokáig énekeltek a tábortűz körül, és néztük a csillagokat.

Hogy jobban bemutassuk a tábort, megkérdeztünk néhány résztvevőt arról, hogy mit élvezett a legjobban.

Melyik program tetszett a legjobban?

- Ez egy nagyon nehéz kérdés. Tök jó volt, hogy sok új embert jobban megismerhettem. Rengeteg jó program volt, fürdéstől kezdve, sportok, tábortűz, hát... és minden beszélgetés nyilván. És nagyon hálás vagyok, hogy eljöhettek. Nagyon mélyek voltak a programok, és nagyon megfogtak engem.
- A beszélgető társammal, Kornéllal nagyon jól beszélgettem ahhoz képest, hogy erre nem számítottam. És amúgy a kirándulás is nagyon jó élmény volt.
- A röpzés.

Melyik nap volt a legjobb számodra?

- A legjobb nap nekem a vasárnap volt, azért, mert tök nyugodtan telt a misével.
- Hát szerintem nagyon jó volt ez a tábor. A szervezőknek is köszönöm. Nekem nagyon sok nap tetszett, de ami elsőre eszembe jut, az a strand és a fürdés.
- Én nagyon élveztem ezt a tábort, nehéz arra válaszolni, hogy mi tetszett a legjobban. Sok jó pillanat volt ebben a táborban, a legjobb talán a fürdés volt a Dunában. Most ezt tudom így mondani, de nyilván sok közül kellett választanom, úgyhogy nehéz dolgom volt.
- A szoba. Én nagyon jó emberekkel kerültem egy szobába, és itt a beszélgetések után játékokkal, délután kézműveskedéssel, az este is nagyon jó volt, szóval ha ki kéne emelnem – pedig elég nehéz –, akkor a vasárnapot emelném ki.
- Az utolsó nap, mert nagyon jó volt a lányos traccsparti.
- Ez egy nagyon jó kérdés. Úgy az összes.
- Az a nap tetszett, amikor fürödtünk a Dunában, mert akkor nagyon jól szórakoztunk a barátnőmmel, belöktük egymást a vízbe.
- A tegnapi nap volt a legjobb a fürdés miatt. T

Frigyesi Jakab és Liszka Zsombor

„JÓ LENNE MÉG OTT LENNI”

ORSZÁGÚTI CSALÁDOS TÁBOR –
SOMOGYDÖRÖCSKE, 2023

„Már nem tudom, hol, milyen előadáson, vagy tanúságtétel alkalmával hallottam ezt a mondatot: „A hitről beszélni olyan, mint annak az embernek elmagyarázni a rózsá illatát, aki még soha nem érezte.”

Én is ezzel az érzéssel ragadtam most klaviatúrát. Szeretném megosztani az élményeimet (mert a vágy nagy benem erre vonatkozóan), de nem vagyok szakember, hogy ezt szavakkal teljesen át tudjam adni. Azt tudom elmesélni, hogy habár én alapvetően otthonról dolgozom, mégis úgy alakult, hogy a tábort követő hétfő reggel át kellett mennem Pestre intézkedni. Idegen volt a főváros Somogydöröcske után, hisz az, gyönyörű dimbes-dombos helyen fekszik. Az a típusú zsákfalu, amit elképzelsz magának az ember, itt lehetne aztán igazi vidéki életet élni. Tömény természet fákkal, virágokkal, állatokkal, patakkal és a közelben tavakkal. Csend, jó levegő.

Ehhez kapcsolódott a reggeli csúcsban tapasztalt élményem, miszerint az általunk jól ismert városi lét ezen a reggelen nem hozta ki belőlem a szokásos nyomorult, néha farizeusi, de leginkább számtalanszor idegbeteg, Istentől legtávolabbi embert. Ellenben most élveztem, amire nagyon sokszor vágytam. Tiszta szívvel egyszerűen csak szemlélője lenni az eseményeknek. Kritika nélkül, olykor szentírási részeket felidézni és ezzel helyre billenteni magam egy-egy megbotrányoztató embert, esetet, jeleneteket látva. Mikor ez a fura lét eljutott az elmémig és felocsúdtam, hogy mi van velem, akkor tűnődtem el igazán, hogy mitől lehet ez? Minek köszönhető ez a végtelen béke, amiben itt lebegek a 6-os villamoson, a Nyugati aluljáróban és a metróban? Hogy van most az, hogy nem ítélkezve nézem az embereket, nem befolyásol az időjárás és a torkot kaparó levegő?

Merengtem ezen egy darabig, hogy mi van most velem, mi ez az ismeretlen lelkiállapot, amikor összeállt a kép, hogy hát a táborból jövök! De igazából számomra nem is tábor volt ez, sokkal inkább egy igazi lelkigyakorlat. Egy olyan lelkigyakorlat, ami észrevehetetlen és amit nem is így hívnak, csak megéli és megtapasztalja az ember. A lelkigyakorlatok szokták így átmosni a lelkem és adni egy másik szemüveget a világra úgy, mint most ez a mi táborunk.

Érdekes módon, már érzékeltem, amikor megérkeztünk, hogy itt valami készülődés van, hisz az előző évekhez képest kicsit kevesebben is voltunk és az időjárás is hálásabb volt hozzánk. Kevesebb forróság, enyhébb, elviselhetőbb hőmérséklet várt minket. Esetleg a már jól ismert helyszín és a megszokott, sokadjára felhasznált programstruktúra akár szürkébbé is tehetné volna a táborban töltött idő minőségét ebben az öt napban, de ez egyáltalán nem befolyásolta, hogy megélhessem a mélységeket és magasságokat a kapcsolataimban, beszélgetéseimben. A programok és az események nem elvettek, hanem inkább gazdagítottak engem, amit valójában a történések mögött lévő hittestvéreimnek köszönhetek.

Nagy a bizodalmam, hogy nem egyedül érkeztem haza a táborból ezekkel a gondolatokkal és érzésekkel, és ennek bizonyítéka, hogy gyermekem is teljesen meglepő módon így fogadott, mikor hazaértem a feladatom elvégzése után: „Apa! Ezen a nyáron másik három táborban voltam és mindig jó volt hazajönni, de most azt érzem, hogy nem jó itthon, sokkal jobb lenne még ott lenni az OCST-n.” Nagy hála van bennem a Mindenható iránt és a testvéreim felé ezért a nagy ajándékért, amit én és családom hordoz a szívében a tábornak köszönhetően!

És persze köszönet a ferences plébániánknak és vezetőjének, hogy mindez megvalósulhatott! T

Biczi Feri

APRÁNKÉNT ÉPÍTVE...

A következőkben Kauser Tiborral, építészmérnökkel, nagycsaládos édesapával, az ÉrMe-Egyesület tagjával, a Ferences Világi Rend miniszter-generálisával, valamint a Liget Építész és Mérnöki Iroda ügyvezető igazgatójával, 2018 októberében készített beszélgetés aktualizált részlete olvasható. (Forrás: Mária Rádió)

E sokrétű és szerteágazó feladatkörök mentén hogyan tekint elsődleges hivatására: feleségére és gyermekeire? Három gyermekünk közül már mindegyikük felnőtt: életük egy fontos és kihívásokkal teli szakaszát élik, amit nagyon jó figyelemmel és tettekkel kísérni. Úgy gondolom, hogy mindez kevésbé emberi érdem, mint inkább ajándék. Olyan ajándék, melyben elsőként a házastársat, s aztán a gyermekeket kaptuk ajándékba a Jóistentől.

Felmenői közt építészek generációi nőttek fel. Milyen hatások és példaképek formálták meg Önben ezt a foglalkozást?

Mint átlag gyermek, magam is szerettem volna mindenfélével foglalkozni. Végül az építészet lett az a mesterség, amelyben szívesen munkálkodom, s próbálok segíteni és szolgálni azokat, akik hozzám fordulnak. Amint említettem, a családomban nemzedékeken át mindig is voltak építészek, építőmesterek a korábbi évszázadokban, róluk azonban csak a mesterség melletti döntésem után hallottam.

Saját vállalkozása van. Szakmailag melyek azok a stratégiák, amit mindenképpen valóra szeretne váltani?

Sokféle területen dolgozunk: szállodáktól családi házakig gyakorlatilag mindent átölel az a spektrum, amellyel mi

foglalkozunk. Nem szeretnék kiemelni egy konkrét tervezetet sem, s úgy gondolom, hogy a munka nem a büszkeség táptalaja. Ha például egy családi házat tervezünk meg, akkor azt nem a prospektusban való reklámozás, vagy egyéb érdek miatt készítjük el, hanem elsősorban azért, hogy a leendő tulajdonosnak otthont teremtsünk.

Az Egyházhoz ezen a területen is szorosabb kapcsolatok fűzik.

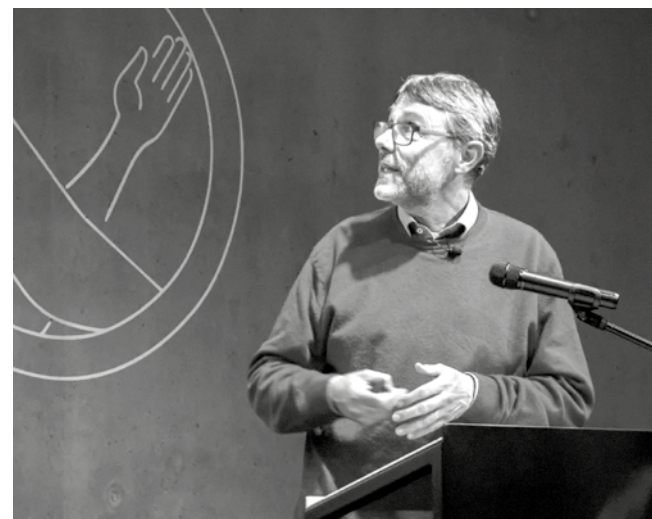
Valóban, több egyházi szervezetnek is dolgoztam, kezdve lakóhelyünkön, Piliscsabán, a klotildligeti plébániaépület megtervezésével, valamint a ferences családban is több munkával igyekeztem gazdagítani a lelki közösségünket. Hiszen a magam helyén meg kell tennem azt, ami rám vonatkozik.

Munkássága méltán elismert és magas színvonalú, mégis viszonylag kevés információ érhető el róla a világhálóról. Meséljen kérem, az építészethez való személyes viszonyulásáról!

Ennek a témának azért is kezdek neki nehezen, mert nem minden munkámat tartom olyan műnek, amelyről egyáltalán érdemes szót ejteni. Nagyon sok közülük például felajánlásokból, szívességekből származott és praktikus okokat is előrébb sorolva leginkább átalakításokat, felújításokat jelentettek. A cél tehát ezekben az esetekben az a fajta segítségnyújtás volt, hogy az adott intézmény a munkálatok által jobban tudjon üzemelni. Ilyenek voltak többek között az Esztergomi Ferences Gimnáziumban való bővítések, a Pécsi Kollégium felújítása, vagy épp egy kápolna megtervezése az Assisi Szent Ferenc Kongregáció Leányai számára.

Századunkban milyen stílusban tervezne meg egy kápolnát? A meglévő épületek, vagy az adott környezet kialakításához illeszteni? Esetleg egy merőben új perspektíva szerint vázolná fel?

Az építészet területén alapvetően nem stílusokban gondolkodom. Ma nem annak van az ideje, mint százhusz vagy százötven évvel ezelőtt, hogy valaki egy neoromán, neogótikus vagy épp klasszicista stílus szerint tervez egy épületet.

A fentebbi kápolna esetében a ferences lelkiségből próbáltam meg kiindulni: a szó nemes értelmében legyen nagyon egyszerű, minél több világos, tiszta és természetes anyag felhasználásával. Egyetlen olyan dolog van, amely talán valamiféle sajátosságot kölcsönöz neki, ez pedig a víz szimbólum megjelenítése. Mint az élő víz forrása, a mindannyiunk életéhez szükséges alapvető elemet fontosnak tartottam ábrázolni. Ezt magában foglalva, mégis egy egyszerű nyír- és juharfa borítású kápolna készült a kórházon belül.

Mikor lett a ferences világi rend tagja és hogyan találkozott először a ferences lelkiséggel?

A feleségemmel jártunk egy közösségbe, amelyik épp alakulóban volt és még kereste a lelki útját. Ennek a keresésnek a folyamán kapcsolódtunk bele egy olyan előadás-sorozatba, amelynek a keretén belül Barsi Balázs atya beszélt a ferences világi lelkiségről. S ahogyan Szent Ferenc Mátyás-napján felcsapva az evangéliumot, önmaga is felkiáltott, mondván: „Ez az, amit kerestem.” – 1989-ben nekünk is hasonló felismerésben volt részünk. Ezt követően pedig jópáran elköteleződünk a ferences világi rend mellett. Eleinte mindannyian a Szent Erzsébet-közösség tagjai voltunk, és Szentendrén, a gimnáziumban tartottuk az összejöveteleinket. Hamarosan azonban világossá vált számunkra, mennyire fontos a saját életterünk, amellyel a Mennyei Atya megajándékozott bennünket, s így a 90'-es évek közepére megalakult a Szent Páter Pióról-nevezett ferences világi rendi közösség is, Piliscsabán.

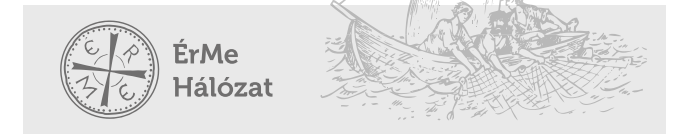
A harminckett tag egyike vagyok, s igyekszem aktívan tevékenykedni a közösség életében.

Mikor köteleződött el végleg és tett örökfogadalmat a ferences világi rendben? Mivel jár ez a fogadalom?

1991. november 19-én tettem örökfogadalmat, Szent Erzsébet ünnepén, aki az akkori közösségünk védőszentje volt. A ferences világi rendben a fogadalom az evangéliumi élet vállalása. A mi fogadalmunk is egész életre szóló elkötelezettség. Ünnepe ez a világi rendi és az egyházi közösségek életében is. Ennél fogva a fogadalomtételnek az ünnepsége sokszor a templom közössége előtt történik.

A ferences világi rendi közösség mellett, sokat jelent Önnek az „ErMe” hálózata is. Mely tevékenységi körök határozzák meg ennek a közösségnek a működését?

Az „ErMe” az Értékmegőrző rövidítése. Ez egy klubként indult azzal a céllal, hogy a keresztény vállalkozók egymást segítve próbálják a közös értékeket megőrizni, a mai üzleti világban. A mai napig ez a fő eszmei súlypontja a működésének. Intézményi forma szerint is az ErMének két oldala van: létezik egy ErMe-Egyesület és egy ErMe-Alapítvány. A tagok havonta ülnek össze egy üzleti vacsora keretében, ahol prominens előadások hangzanak el a keresztény értékek megőrzésének lehetőségeiről. Ezt követi egy üzleti találkozó, ahol a tagok üzletelhetnek egymással, elmondhatják azt is, hogy kinek mire van szüksége, mit kínál, miben kérne segítséget, vagy épp miben tudna felajánlani támogatást. Természetes, hogy van egy vacsora része is, amely lehetőséget biztosít a további kötetlenebb beszélgetéseknek. Ez a fóruma azoknak a tanácskozásoknak is, amikor az ErMe más intézményeknek, eseményeknek, társaságoknak vagy egyéneknek a támogatásáról dönt. Sokféle támogatást nyújt az ErMe. Szeptemberben zajlik például a Katolikus Társadalmi Napok (Kattárs), amelynek az egyik főszervezője. Ez többéves hagyománnyal rendelkezik, hiszen Budapestről indult, s most már az ország több másik városában, mintegy rotációs rendszer szerint kerül megrendezésre ez az esemény.

Ezen kívül oktatásban és állásközvetítésben is jelentős szerepet tölt be a közösség.

Így igaz, az ErMének van egy állásbörzéje is, amely szervezet kifejezetten segíti az állás- és munkaerőkeresőket. Továbbá van egy ErMe-Junior klub is, amely pedig a fiatal vállalkozókat gyűjti össze és támogatja őket a szakmai pályán.

Mely területeken érhet össze a hivatás és a szakma különböző tevékenységei?

Alapvetően elválasztanám egymástól a hivatást és a munkát. Számomra ugyanis az előbbi kevésbé a szakma gyakorlását jelenti. A hivatás inkább arra vonatkozik, hogy az ember a maga életének a teljességében megtalálja azt az utat, amire őt a Jóisten meghívta. S ebbe beletartozhat akár a szakma gyakorlása is, ám egészét tekintve, ennél összetettebb és sokrétűbb a kérdés. Hivatásomnak elsődlegesen a családomban, és a tágabb értelemben vett közösségemben való helytállásomat tekintem. Nyilvánvaló, hogy mindezek a Jóistentől nem végzet-szerűen megítélt döntések, hanem sokkal inkább annak a teremtető gondolatnak a felfedése, hogy a saját vágyaimat, képességeimet és elhatározásaimat segítve, lépésről-lépésre megmutassa nekem azt az ösvényt, amelyet Ómaga már ismer. **T**

Haramza Kristóf

IVT - LISSZABON 2023

• **A 37. Ifjúsági Világtalálkozó ezzel a jelmonddal várt minket: „Mária felkelt, és sietve elindult” (Lk 1,39) A Szűzanyához hasonlóan mi is kaptunk egy személyes elhívást Istentől, hogy zárándokoljunk a tavalyi Medjugorje után most az IVT-re és hagyjunk magunkat átförmálni.**

Három repülőjáráttal érkezett meg az esztergomi, szentendrei, Szent Angélás és Országúti ferencesek csapata. Már az odaúton összehozott minket a közös szurkolás a magyar-görög vízilabda meccsnézőkor és ahogy a repülőn gyönyörködtünk a hegyek, az Óceán-part és a város láttán.

A találkozó előtt és után az Externato da Luz ferences iskola fogadott be minket, itt tartottuk az imákat, ismerkedő játékokat, a többi nemzettel együtt rendezett közös bulit, ahol mindenki megmutathatta, mire ropja otthon. A program ideje alatt a Lumiar negyedben lévő iskolaközpontba költöztünk, több száz, főként magyar, német, koreai és spanyol fiatallal együtt. Talán egyszerűbb körülményeink voltak, mint amihez szokva vagyunk, de mégis otthonosan belaktuk a teret a sportpályán végzett szentmisékkal, a külföldieknek rendezett tánccházal és a késő éjszakáig tartó kártyázással és beszélgetésekkel.

Kedden a VII. Eduard Parkban egy szökőkútba mártózás után csatlakoztunk a nyitómisére vonuló tömeghez. A fel foghatatlanul sok ember és zászló között ezt a skandalást lehetett hallani: Esta es la juventud del Papa! Mi vagyunk a pápa fiataljai! Hatalmas élmény volt ennyien közösen énekelni a magyarul *Hangunk szól* (*Há pressa no Ar*) kezdetű IVT himnusz és látni, ahogy az utcákat több százezer lelkes fiatal árasztja el.

A hét minden napján, délelőttönként a nemzetek külön templomokban találkoztak és a püspökeik által tartott katekézis után szentmisén vettek részt. Minket, magyarokat a São Jorge de Arroios templom plébánosa fogadott be. Különösen szép volt, hogy volt egy üvegtető, ami megvilágította fentről az oltárt és az árnyék miatt a kereszten függő Krisztus egyszerre az ég felé és felénk is hajolt a szertartások alatt. A délelőtti előadások tematikája az ember és a környezet, ember és társak, ember és Isten kapcsolatának ívéen haladt. A Boanergész zenekar szolgálatának hála közösen dicsőítettünk. Fábry Kornél kinevezett segédpüspök bevezető gondolatai, valamint a püspökök előadása a lelki témák kapcsán folyamatosan segítettek minket az elmélyülésben. Megtudtuk például, hogy a mennyek országa lisszaboni verzióban olyan, mint egy megtalált konnektor, egy elosztó, vagy egy tiszta mosdó, aminek az ember kimondhatatlanul tud örülni, vagy hogy a fenttarthatóság érdekében papír helyett kézmosás után a tizenkét apostol nevét mondva tizenkét kézrázással is szárítkozhatunk. Kocsis Fülöp érsek-metropolita, Marton Zsolt, Böcskei László, Pál József Csaba és Martos Levente Balázs püspök atyák mind szeretettel és fiatalos lendülettel fordultak hozzánk. A kérdezz-felelek

fogósabb kérdéseit is őszintén és nyitott szívvel válaszolták meg hivatásról, jelekről, szerelemről és hűségről, nehézségekről és a hit megtartásáról is. Folyamatos bátorítást kaptunk a szentgyónás elvégzésére, ami még inkább közelebb segített ahhoz a tiszta kapcsolathoz Jézussal, amiért jöttünk. Hallhattunk tanúságtételeket megtérésekről, a gyónásról és az ima erejéről, mikor sok ember fohásza meghallgatásra talál egy emberért.

Bár a másfélmillió ember a városban sokszor komoly kihívást okozott, idővel megtanultuk elengedni a dolgokat és hagyni, hogy talán több várakozással – Mária kérésére a bűnösökért felajánlva az éhséget, tömeget, meleget – megbékéljünk a helyzettel. A portugál emberek nagy vendégszeretettel fordultak felénk, útbaigazítottak, látnivaló Óceán-partokat ajánlottak, vagy éppen egy stoppolás alkalmával megmutatták Lisszabon eldugottabb, csodaszép helyeit. A város tele volt keresztény programokkal, lépten-nyomon egy random dicsőítésbe, dubaji koncertbe, tanúságtételbe, szentségimádásba vagy hivatáske-reső alkalomba lehetett botlani, bármerre jártunk.

A csütörtöki nyitóceremónia után pénteken, egy közös keresztútjárás várt minket Ferenc pápával, este pedig egy *Nightfever* alkalom, ahol egy fiatal fiú tanúságtételként mondta el, miért vált fontossá számára a gyónás szentsége. Az imaest alatt, hála a rengeteg atyának, lehetősége volt ebben aztán sokaknak részesülni. Egymásért imádkozva, énekelve vettünk részt a szentségimádáson és aztán lángoló szívvel indultunk haza, népdalokat énekelve.

A héten több látványosságot is bejártunk: a San Francisco emlékeztető piros hidon átvonatozva megnéztük a Krisztus király szobrot, jártunk a parton lévő Belém toronynál, bejártuk a 28-as villamossal a belváros legrégebbi, gyönyörű utcáit, megnéztük a templomokat, bazilikákat és a Lisszabon környéki partokat, Algéstől Carcaveloson át Cascais-ig, Sintra városától a legnyugatibb partig, Cabo do Roca-ig.

Szombaton minden résztvevő kivonult egy éjszakai virasztásra a külvárosi Tejo Parkba, ami aznapra a Kegyelem helyévé (Campo da Graça) vált. A szektorokban és a lezárt autópályán töltött éjszaka nagyon kalandos volt, a rendőrök néha átköltöztettek minket a másik sávba aludni, a lámpára kifüggesztett magyar zászló pedig origójává vált minden tömegben botorkáló társunknak. Hihetetlen volt, hogy ameddig a szem ellátott, mindenhol fiatalok voltak, másfél millió ember ugyanazért a Krisztusért van jelen. A spanyol és dél-amerikai zenészek dobokkal, gitárral, énekkel maguk köré vonzották az embereket, miután a közös program hajnali egykor véget ért, és egy hatalmas ösztáncház alakult ki, ahol mindenki énekel, táncolt körülöttük. Ilyen éjszakai virasztás és ünneplés után a reggel hét órás DJ Padre ébresztés egyszerre nagyon korai, de vicces is volt, mert pápai beszédet remixelve még nem sokan hallottunk. A zárómiséen páran közelről is láthatták a pápát, de a szavait és bátorítását már mind hallottuk, amiben azt mondta, mi változtathatjuk meg a világot, és bár jó nekünk itt lennünk az IVT-n, mint az apostoloknak a Színeváltozás hegyén, mégis feladatunk a világban továbbadni a kapott örömhírt. Három ígét bízott ránk: *ragyogni – Isten fényét, hallgatni – Jézus szavát, és nem félni, – mert Ő velünk van.* Zárásképp bejelentették, hogy a következő IVT helyszíne Szöul lesz.

Ez a zárómise volt az utolsó közös program, sokan innen már bőrönddel indultak haza. Mi viszont még indulás előtt Fatimába utaztunk, ahol 1917-ben megjelent a Szűzanya három kisgyereknek (Lúcia, Francisco és Jacinta), és azt kérte tőlük, hogy szüntelenül imádkozzanak és hozzanak áldozatokat a bűnösök engesztelésére. A Szentháromság-templom, II. János Pál szobra, a Bazilika, ahol a Látók el vannak temetve, és a Magyar Kálvária bejárása volt talán ennek a hétnek a legszemélyesebb és legmegérintőbb része, a térdelésben haladó emberek, akik imádkoztak a Bazilika felé menet, a Jelenések kápolnája, az olajfaligetben látott Szűzanya szobor, a keresztút tizenötödik, feltámadás stációja mind Isten igazi, szerető valóságáról beszéltek.

A hét folyamán egyre inkább engedték el a világi gondjainkat, szentáldozásban, bűnbocsánatban részesültünk, és végül Fatimában valóban megérezhettük Isten közelségét. Különösen szép, hogy az IVT alatt egy csodás fatimai gyógyulásról is hallottunk, egy fiatal lány ugyanis a szentáldozást követően visszanyerte a látását. Vele fizikai csoda, velünk inkább csendes csodák történtek, ahogy az ott töltött idő megváltoztatott minket. Isten tényleg közöttünk járt, Mária száz évvel ezelőtti üzenete pedig, ahogy Ferenc pápa mondta, ma is feladatunk: imádkozni a háború végéért és a békéért. Az IVT jelmondata – *Kelj fel!* – új jelentést nyert számunkra: telve örömmel, lelki adományokkal visszatérni a mindennapjainkba, gyümölcsözővé válni, másokat úgy szeretni, ahogy Krisztus szeret minket, és megosztani azt az örömet, amit mi kaptunk egymástól, a világ keresztény fiataiságától, de leginkább Jézustól.

Nagy hálával a rengeteg munkáért, mosolyért és jelenlétért köszönet Mihály testvérnek, Atanáz testvérnek, Pió testvérnek, Achilles testvérnek, Anton testvérnek, Edit nővérnek, a szervezésért Horváth Leónek! És persze köszönet a megkezdett 33-as böjrtörndnek, hogy volt min nevetnünk hajnalban a belgrádi reptéren. Köszönjük a támogatókat, a Ferences Rendtartomány, az Országúti Plébánia, a Miniszterelnökség, a MNB és a sok egyéni adakozó nagylelkűségét! Hála Istennek, hogy épségben megjárhattuk a zarándokutat, árássza kegyelmét Portugáliára, a világ keresztényeire, és a magyar zarándokokra, hogy tovább adhassuk a fényt, amit Lisszabonban és Fatimában kaptunk. **T**

Pálfi Zsófia

MIT ÉLTÉL MEG?

FIATALJAINK TAPASZTALATAI

- „Itt, Lisszabonban a teremtésért tudtam hálát adni. A csodás partok, a hegyek, mind Isten művei. Az emberekben, a közvetlenségükben, a segítőkészségükben is Őt láttam. Ez a szemlélődő imádság és a találkozások nagyon meghatározóak voltak számomra.”
- „Köszönöm, hogy a hétköznapiakból kiszakadva megállhattam kicsit Isten fényében, szeretetében és megláthattam a többi fiatal arcán a közös hitet.”
- „Köszönöm, hogy a reggeli miséken el tudtam csendesedni. Ez segített, hogy az őszinte énem felszínre kerüljön. A szentségimádság volt a legszebb, ami velem az IVT-n történt. Köszönöm az új barátaimat, akikkel összekovácsoltak a hét nehézségei és örömei.”
- „Nagyon köszönöm, hogy eljuthattam Fatimába és a kezdőszentmisére! Nagyon hálásak vagyunk, mi Antisok, hogy egy ilyen ajándék részesei lehetünk.” **T**

A 2023-AS LISSZABONI IFJÚSÁGI VILÁGTALÁLKOZÓ IMÁJA

Mária, aki meglátogattad Erzsébetet, aki felkeltél és sietve útnak indultál a hegyek közé, hogy találkozz vele, bennünket is vezess, hogy találkozzunk mindazokkal, akik arra várnak, hogy elvigyük nekik az élő Örömhírt: Jézus Krisztust, a te Fiadat és a mi Urunkat!

Sietve járjuk utunkat, ne tértítsen el semmi és ne késlekedjünk, készséges és örömteli szívvel menjünk!

Békével járjuk utunkat, mert akik Krisztust hordozzák szívükben, a békét hordozzák, és akkor vagyunk a legjobban, ha jól teszünk.

Mária, aki meglátogattad Erzsébetet, általad közös ünnepléssé válik ez az ifjúsági világtalálkozó, hiszen ugyanazt a Krisztust hordozzuk magunkban, akit egykor te is hordoztál.

Add, hogy találkozzunk alkalom legyen a tanúságtételre és a megosztásra, a testvéreként együttélésre és a hálaadásra; és alkalom arra, hogy elinduljunk azok felé, akik még most is várnak.

Veled akarjuk folytatni a találkozásnak ezt az útját, hogy világunk is megtalálja az egységet a testvériségben, az igazságban és a békében.

Segíts nekünk, Sárlos Boldogasszony, aki meglátogattad Erzsébetet, hogy az Atya akaratát megtéve és a Lélek szeretetében elvigyük Krisztust mindenkinek! **T**

VÁLTOZÁSOK A SZENTMISE RENDJÉBEN

AZ ÚJ KIADÁSÚ MISEKÖNYV ÚJ SZÖVEGEI

2023. június 25-től Erdő Péter bíboros érsek úr is – összhangban a többi magyarországi egyházmegyével – elrendelte az új kiadású misekönyv használatát az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye templomaiban. A megújított, Szent VI. Pál pápa által kihirdetett és Szent II. János Pál pápa által felülvizsgált, kibővített Római misekönyv új magyar nyelvű kiadására többéves előkészítő munka után került sor. Mint hasonló esetekben mindig, a szövegek fordításait most is felülvizsgálták és a szükséges helyeken korrigálták, ami a korábbi, jól megszokott miseszövegekben is hozott némi változást. A szentmise és a misekönyv lényegi részei természetesen nem módosultak, a mostani kiadásban azonban több változás található, amelyeket a papok és a világi hívek tapasztalhatnak.

Tartalmi változás, hogy az új misekönyv a kezdőénekekben és az áldozási énekekben a szentírást a Neovulgáta szerinti fordításban hozza, emellett különféle javításokra és betoldásokra is sor került a Szentszék által kiadott hivatalos latin nyelvű misekönyv szövegeit szem előtt tartva. A módosulások lényege, hogy a Katolikus Egyház liturgiája, a mise szövege világszerte egységes legyen, így a magyar templomokban is eszerint imádkozunk.

A híveket is érintő változások ezek:

- Módosul a szentmise kezdetén elhangzó közgyónás szövege: az eddigi „kérem ezért a Boldogságos, mindenkor Szeplőtelen Szűz Máriát” részből kikerül a szeplőtelen kifejezés, hiszen ez nem szerepel a hivatalos latin szövegben, amely alapján világszerte ezt az imát imádkozza minden katolikus hívő. (A szeplőtelen fogantatás dogmáját természetesen továbbra is vallja Egyházunk, de ebben az imában ez a hivatalos imaszöveg.)
- A felajánlaskor a latin szöveghez pontosabban igazodva az eucharisztikus liturgiánál ezt imádkozza a pap: „e víz és bor titka által”.
- A szentmise ugyanezen részében a pap e szavakkal fordul a hívekhez: „Imádkozzatok, testvéreim, hogy az én áldozatom és a tiétek kedves legyen a mindenható Atya-isten előtt!”
- A békeköszöntésnél immár az „Engesztelődjétek ki szívből egymással!” felszólítás hangzik el, hiszen a kiengesztelődés többet jelent és fejez ki, mint pusztán a béke jelének használata.
- A latin változathoz igazodva módosul az áldozás előtti szöveg: „Boldogok, akik meghívást kaptak a Bárány lakomájára”, hiszen az Eucharisztia vétele a mennyei nagy örömmel részesevé tesz bennünket.

Az új magyar nyelvű kiadás új prefáció- és kánonszövegekkel is gazdagodott a korábbi, 1991-es kiadáshoz képest, és bekerültek az azóta szentté avatottak és az új ünnepek miseszövegei is.

Az új kiadás bevezetése – szakítva a korábbi magyarországi engedelményekkel – magában foglalja a hívek testtartására (ülés-állás) vonatkozó szabályoknak a Római Misekönyv Általános Rendelkezései 43. pontjában foglaltakhoz való igazítását is, amely szerint:

„A hívek álljanak

- a Kezdőének elejétől, illetve a pap oltárhoz vonulásától egészen a Könyörgés (collecta) végéig,
- az Alleluja éneklésekor Evangélium előtt;
- az Evangélium, továbbá a Hitvallás és az Egyetemes könyörgések alatt;
- továbbá a Felajánló könyörgés előtti Imádkozzatok, testvéreim, felszólítástól a szentmise végéig, kivéve az alábbiakat.

A hívek üljenek

- az Olvasmány, a Szentlecke, a Válaszos zoltár, a homília alatt,
- valamint felajánlaskor, amíg az áldozati adományok előkészítése tart,
- és tetszés szerint, amikor áldozás után szent csendet tartanak.

Térdeljenek

- átváltoztatás alatt, hacsak a szűk hely vagy a jelenlevők sokasága vagy más ésszerű ok ezt nem akadályozza.
- Ahol az a szokás, hogy a nép a Sanctus (Szent vagy) befejezésétől térdel az Eucharisztikus ima befejezéséig és az áldozás előtt, amikor a pap az *Íme, az Isten Báránya*, szavakat mondja, azt dicséretesen tartsák meg.
- Azok pedig, akik nem térdelnek le az átváltoztatáskor, mély meghajlást végezzenek akkor, amikor a pap az átváltoztatás után térdet hajt.”

A változások megszokása figyelmet, tanulékonyt és rugalmasságot igényel hívektől és papoktól egyaránt. Bízunk benne, hogy az egymásra való odafigyeléssel az Isten imáadásában katolikus módon, egységben és egységesen ünnepelhetünk együtt. **T**

Forrás és fotó:

Magyar Liturgikus és Egyházzenei Intézet

BEMUTATKOZIK AZ EUTIKHOSZ KÖZÖSSÉG

„Pál lement hozzá, ráborult, átkarolta, és így szólt: »Ne nyugtalankodjatok, mert a lelke benne van!« Aztán felment, megszegte a kenyeret és evett, s beszélt még jó sokáig, egészen virradatig, akkor kelt útra. A fiút pedig élve hozták oda, és teljesen megvigasztalódik” (ApCsel 20, 10-11)

Ezek a szentírási sorok Eutikhosz feltámasztását írják le, aki Szent Pál apostol hosszára nyúlt beszéde közben elszenderülve zuhant ki az ablakon. Bár nem voltam ott az alapításkor, azt hiszem, hogy a kereső, ugyanakkor esendő fiataalt ért kegyelem történetével könnyen azonosultak az egykori, Jónás atya által vezetett bérmlázó csoportot folytató alapítók, akik közül sokan még ma is az Eutikhosz közösség meghatározó tagjai.

De kik is alkotják csoportunkat? Az Eutikhoszt jellemzően 25-35 éves, már bérmlázott fiatal felnőttek alkotják, akik szeretnék a lelki életünkben fejlődni, közösségben imádkozni, hitükről mélyebb ismereteket szerezni, társadalmi kérdésekről beszélgetni, és egyben együtt jól érezni magukat. A legtöbben fiatal pályakezdők vagyunk, de vannak közöttünk egyetemisták is. Itt talán Zalán testvér jelent kivételt, aki kísérőként van mellettünk valamennyi alkalom során.

Fontos számunkra a nyitottság, így általában minden évben gyarapodik és változik is a csoport élete. Az utóbbi években jellemzően bővültünk, jelenleg nagyjából harminc főt számlálunk.

Szeptemberben szokott alkalom nyílni a csatlakozásra, október végén pedig – a közösségünket már megismerve – van lehetőség elköteleződni a következő évre. Ha nem is vezetünk keddenként katalógust, igyekszünk olyan bensőséges közösséget alkotni, ahol, ha valaki épp nem is tud jönni, biztos lehet abban, hogy a többieknek hiányzik.

Hogy mivel töltjük közösen az időt? Alapvetően kedd esténként szoktunk találkozni. Az alkalmak este héttől kilencig tartanak hivatalosan, de előtte fél órával közös vacsorázásra is lehetőség van. Jó egy nehéz nap után kicsit más dolgokra helyezni a hangsúlyt, és az erre szentelt időben kilépni a napi rohanásból. A közös imádságok mellett a minket foglalkoztató, hitéletünkhöz, kereszténységünkhöz

kapcsolódó témákkal szoktunk felváltva készülni. Változatos műfajok kerülnek elő: lehet szó megosztásról, prezentációról, filmnézésről, kiscsoportos beszélgetésről, játékról, külső meghívott előadásáról.

Emellett Zalán testvér is havonta készül egy-egy alkalommal, amikor is közös szentmisén vagy szentségimádáson veszünk részt, vagy a Szentírás igazságain gondolkodunk el mélyebben.

A hivatalos program után gyakran folytatódik a beszélgetés sörözés keretében, általában egy rokonszenves, külső helyszínen.

A keddi, rendszeres találkozások mellett van néhány fontos, alkalmi programunk is. Ilyen például a minden évben megrendezett közös lelkigyakorlat, ami, habár csak egy hétfőre, sokaknak az év legemlékezetesebb közös eseményeként szokott megmaradni. Emellett havonta egyszer közös vasárnapi szentmisére jövünk, plébániai szolgálatot is szívesen vállalunk, novemberben a Szent Egyed közösség szolgálatához szoktunk csatlakozni a hajléktalanoknak ételt osztva, és szoktunk kirándulni, grillezni. Több párkapcsolat és házasság is született az évek során. A magam részéről elmondhatom, hogy az utóbbi néhány évben, amióta tagja vagyok, sokat kaptam az Eutikhosztól. Számomra fontos volt az egyetem végeztével közösségben is rendszeresen befelé fordulni, egy ilyen, gyakori változásokkal, felgyorsuló életritmussal, fontos döntésekkel, elköteleződésekkel együtt járó életszakaszban. Nem csupán az alkalmak során átadott tanítások, a lelki iránymutatás, a csendben történt felismerések, de maga a társaság is sokat adott. Rengeteget tudtam tanulni a velem egykorúaktól, akik hasonló nehézségekkel szembesülnek a mindennapokban, ráadásul nemcsak a hit, de akár egy lagzi hangulatának elmélyítése kapcsán is jó példával járnak elől. T

Matits András

KEDVES TESTVÉREK!

A NYÁRI IDŐSZAK UTÁN IS FOLYTATÓDIK AZ ASSZONYIMA

Az elnevezés kicsit megtévesztő lehet. Lányok, hölgyek és asszonyok kortól és aktuális családi állapotától függetlenül, vagyis mi nők találkozunk minden hó második péntekén, hogy szűkebb és tágabb családjainkért és a ferences családjáért imádkozzunk.

A zsolozsma, rózsafüzér és a kötetlen imádságok váltakoznak, de semmi előképzettség nem szükséges! Röviden megfogalmazott és a listára befutó imakéréseket viszünk az imába. Beszélgetünk is, az aktuálisan minket foglalkoztató témákat szabadon érintve, a megosztott teher feleződik, az öröm duplázódik alapon. Van, aki egyszer-egyszer tud csak eljönni, van, aki többször, mindkettő teljesen jó.

Aki szeretne jönni, bátran tegye! A hónap második péntekén este nyolckor a portánál várunk! T

Balázsdí-Szabó Nóra

„OLYAN SOKAT KAPTUNK, SZERETNÉNK VISSZA IS ADNI”

Mi állna a névjegykártyáitokon?

Hajdu Krisztina, a Szent Angéla Ferences Általános Iskola és Gimnázium magyartanára, fejlesztőpedagógus.

Gödölle Mátyás, művészettörténész, a Magyar Nemzeti Múzeum Történelmi Képcsarnokának főosztályvezetője. Öt gyermek, Pál (21), Dénes (19), Jakab (15), Julka (13) és Magdus (10) szülei.

Kriszti Rákosszentmihályon, Matyi a Rózsadombon nőtt fel – ehhez képest hol ismerkedtetek meg?

Kriszti: A VI. kerületi Szent Család Plébánián, egy akkor alakuló egyetemi közösségben. Érdeklenség, hogy több pár is összeházasodott abból a társaságból, akikkel a mai napig közösségben vagyunk, és próbálunk kéthetente találkozni. **Matyi:** Én, bár gyerekként is a Rómer Flóris utcában laktam – ahol ma élünk –, de az egyik bátyám hatására a Szent István Bazilikához kezdtem el kötődni. Ott volt egy társunk, Király Attila, akiből később pap lett, ő került kaplanként a Szent Családba, emiatt kezdtünk többen, régi barátok oda járni. A helyi fiatalokból és Attila régi ismerőseiből alakult ez az ifjúsági közösség, ahova Krisztit egy kórustársa hívta. Később Attilát – aki össze is adott minket – elhelyezték, és innentől elég önállóan működött, és működik ma is a közösség.

Kriszti: Az is összekovácsolta a társaságot, hogy Attila atya számított ránk az ifjúság-pasztorációban. Rendszeresen bejártunk segítőnek a gyerekhittanokra, és a kirándulások, táboroztatások során, amikor a plébániái hittanra járó gimnazistáknak, általános iskolásoknak szervezett programokban segítettünk, szoros kapcsolatunk alakult ki velük.

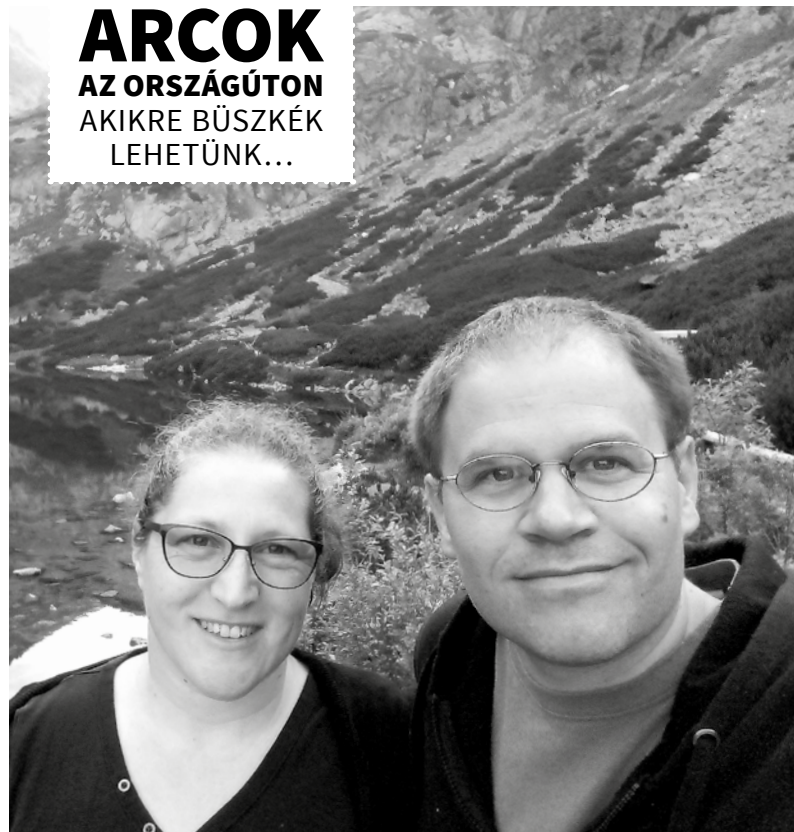
Hogy kezdtetek el az Országúti Plébániára járni, ha már megvolt a „bevált” közösségetek?

Matyi: Miután megszülettek a gyerekeink, egy ideig vissza-visszajártunk a belvárosba, vagy külön-külön mentünk misére, amikor még kicsik voltak. Mivel a felnőtt közösségünk akkor már nem kötődött plébániához, úgy tizenöt éve hoztuk egy tudatos döntést, és arra jutottunk, hogy szeretnénk családként az Országúthoz tartozni, ide beilleszkedni.

Kriszti: Emlékszem, akkoriban Palkó hét-nyolc éves volt, és utált misére menni, gyakorlatilag vonszolni kellett. Itt viszont elkezdett ministrálni, és egy csodálatos társaságra talált, amelybe hamarosan Dénes is betagozódott – ez nekünk nagy áttörést jelentett. Nem sokkal később – több családdal együtt – kezdtünk el gondolkodni azon, hogyan lehetne közösséggé kovácsolni a 10-es misére járó társaságot. Majd jött az ötlet, hogy szervezzünk családos tábort, ami azóta is működik.

Szintén hozzátok kötődik – a mi családjunkban legalábbis – a nyár slágere, a hittantábor. Mi a sikerének a titka?

ARCOK AZ ORSZÁGÚTON AKIKRE BÜSZKÉK LEHETÜNK...

Kriszti: Titka nincs, munka és öröm van benne. A gyerekek szerintem érzik, hogy jó együtt lenni, és mi is szeretjük csinálni.

Matyi: Minden gyerek meghálálja, ha időt töltenek vele, ha kap tartalmat és jókedvet is. Én gyerekkorom óta túrázom, táborokba járok, Kriszti pedig az egyetemista közösséggel ismerte meg ezt a műfajt, de örömmel, lelkesen jött mindig. Ma pedig – ha kettesben tudunk utazni – gyakran a hegyekbe megyünk kirándulni.

Hogy talált meg titeket ez a feladat?

Kriszti: A hittantábor úgy kilenc-tíz éve kezdődött. Megemlítettem Achillesnek, hogy szívesen benne lennék gyerektársaságok formálásában, így felkért, hogy ugorjak be a hitoktatásba. Akkor még itthon voltam Julkával, így beszálltam, majd egészen mostanáig, a munka mellett is vállaltam csoportokat. Ezután merült fel, hogy a családi tábor mellé szükség lenne egy csak gyerekeknek szóló programra is. Miért vállaltuk? Én későn tértem meg, 14 évesen keresztelkedtem. A saját gyerekeim születése óta egyértelmű számomra, hogy már annyira sokat kaptam az egyházi közösségektől, szeretnék vissza is adni. És miben tudok segíteni? Talán a gyerekekhez állok a legközelebb. Matyi pedig ebben velem tartott.

Matyi vallásos családban nőtt fel, Kriszti viszont nem. Mesélsz arról, miért tértél meg?

Kriszti: Kilencedikben teljesen véletlenül a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskolába kerültem, ami sorsfordítónak bizonyult. Akkor még nem egyházi fenntartású, de katolikus szellemiségű iskola volt. Miután oda csöppentem, nem a

keresztény értékrend ragadott meg elsőként, hanem a – zenével átítatott – közösség. Azt éreztem, hogy szeretnék ide tartozni, ahogyan ők, a misén szentáldozáshoz járulni. Mondták, hogy jó, ehhez először meg kell keresztelkedni. A szüleim csodálkoztak, de nem elleneztek, elírányítottak a helyi plébánoshoz. Egyedül odamentem, becsöngettem, és átbeszéltem vele mindent. Innentől már a kórusiskola segítette az utamat. Kerestem egy helyi plébániát is, ahova tartozhatnék, Árpádföldön orgonáltam a miséken. Érettségi után viszont lazult a kórusiskolai szál, és az újabb keresgélés során találtam a Szent Család Plébániára – és Mátyásra.

Azért lettél tanár, mert már akkor kötődöttél a gyerekekhez?

Kriszti: Valószínűleg igen. Már a kórusiskolában is felkértek korrepetálásra – angolt, szolfézst tanítottam. Nem éltünk túl jó anyagi körülmények között, és a körülöttem lévő gondoskodó felnőttek úgy gondolták, nekem ez mindenképp hasznos lehet. Kicsit dacosan azért nem a zenei vonalon folytattam, hogy megmutassam, ebből az iskolából nem csak zenésznek tanulhatok tovább, így felvettem az ELTE-re magyar szakra, bölcsész és tanári diplomát szereztem. Később egy évet Londonban vigyáztam gyerekekre, majd elkezdtem az angol szakot, de azt már jóval lassabban végeztem, végül az első két fiam születése után diplomáztam. Egyébként dolgoztam más területeken, sajtóreferensként és a Történettudományi Intézetben is, majd a házasságunk után jöttem rá, hogy a tanítást szeretem a legjobban.

Matyi, neked mennyire volt egyértelmű, hogy művészet-történész leszel?

Matyi: A papám villamosmérnök-jogász, aki szabadalmakkal és védjegyjoggal foglalkozik, de nagyon érdekli a történelem és az irodalom. Sokat mesélt nekünk a testvéreimmel, és sokszor mentünk együtt múzeumba. Ezzel a háttérrel nem volt váratlan, hogy történelem- és művészet-történet-szakosként végeztem, és e kettő határterületével foglalkozom ma is. Az egyetem óta a Nemzeti Múzeumban dolgozom, a Történelmi Képcsarnok nevű gyűjtemény vezetője vagyok, azaz kifejezetten olyan képzőművészeti ábrázolásokkal foglalkozom, amelyek a történelemmel kapcsolatosak.

Melyik kiállításotokra vagy a legbüszkébb?

Matyi: Szerencsére sok kiállításban vehettem részt, de kettőt tudnék kiemelni. Az egyik a Mária Terézia alapította Szent István-rend 250 éves történetéről szólt, a másik pedig 2016-ban az utolsó királykoronázás századik évfordulójára készült. Ez utóbbi érdekessége, hogy az 1906-ban született nagypapám 10 évesen a dédapámmal részt vett a budai várban IV. Károly koronázásán, a gyerekkori arcképet be is csempészték a kiállításba.

Él bennetek olyan, a plébániához kötődő pillanat, amely igazán megérintett benneteket?

Matyi: Nekem egy különleges családos táboros élmény jut eszembe. Az egyik évben úgy húsz gyerekekkel a tábor kezdete előtt egy nappal már elmentünk a Mátrába, a Salamin család erdei tanyájára. A legkisebbek elsősök voltak, a legnagyobbak épphogy gimisek, és gyalog mentünk át velük Mátraverebély-Szentkútra, ahol a szülők vártak minket a kisebb testvérekkel. Ennek a minizarándoklatnak az emléke, hangulata azóta is bennem él.

Kriszti: Számomra ez egyrészt egy folyamat, amire szívesen emlékszem. Ki kellett benne tartani, de úgy hittük, hogy a gyerekek hitben nevelkedéséhez nagyon fontos, hogy nekik is legyen közösségük, ahol mi, felnőttek szintén otthon érezzük magunkat. Hiszen egy bizonyos kor után nem miattunk jönnek már a templomba, hanem a társaik miatt. Másrészt egy családos- vagy hittantábor, de például az asszonyima vagy a komatál is megerősít abban, hogy ide tartozom, és itt feladatom van. **T**

Szigei Hajni

Gödölle Mátyás, plébániánk tagja, történész, művészettörténész, a Magyar Nemzeti Múzeum Történelmi Képcsarnokának vezetője magas színvonalú szakmai munkájáért **Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozat** kitüntetését vehette át 2023. augusztus 20-án, állami ünnepünkön. Gratulálunk! **T**

ORSZÁGÚTI JEGYESKURZUS 2024

KATEKUMENÁLIS KÉSZÜLET A HÁZASSÁGRA

Ferenc pápa számos beszédében, tanításában (vö. *Amoris Laetitia*, *Katekézis sorozat a 10 parancsról, stb.*) kiemeli, mennyire fontosnak tartja a házassági felkészülés tudatos, szeretetteljes kíséretét. A Szentatya kérésére a Világiak, család és élet díkasztériuma *Katekumenális felkészítés a házasságra* címmel lelkipásztori útmutatást adott ki az elmúlt évben, hogy ezzel is elősegítse a jegyesek házasságra való felkészülésének kíséretét.

Míg a papok, szerzetesek legalább hat éven át készülnek hivatásuk betöltésére, a házassági elköteleződést gyakran csak rövid, felszínes készület előzi meg, főleg a lakodalom szervezési kérdéseit szem előtt tartva. Pedig a „holtomiglan, holtodiglan” szóló ígéret felelősséget, érett kapcsolatot kíván, az elkövetkező évek pedig tudatos figyelmet, örömteli és szeretetteljes munkát a kapcsolat fejlődése érdekében, együttműködve egymással és Istennel, aki megszenteli a házastársak életszövetségét.

Ferenc pápa egy 2018-as katekézisében így tanított: „A házasságra szóló hivatás megkívánja, hogy alaposan átgondoljuk kapcsolatunkat, és jegyesi időszakot igényel, hogy ellenőrizhessük azt. Ahhoz, hogy a házasság szentségéhez járulhassanak, a jegyesekben ki kell alakulnia annak a bizonyosságnak, hogy kapcsolatukban ott van Isten keze, mely megelőzi és kíséri őket, s lehetővé teszi, hogy kimondják: „Krisztus kegyelmével ígérem, hogy örökre hű leszek hozzád.” Nem ígérhetnek hűséget „jó- és balsorsban, egészségben és betegségben”, és nem ígérhetik meg, hogy szeretni és tisztelni fogják egymást életük minden napján pusztán a jó szándékuk alapján, vagy abban reménykedve, hogy „működik a dolog”. Isten hűséges szeretetének szilárd alapjára kell építeniük. S ezért, mielőtt részesülnének a házasság szentségében, alapos felkészülésre, mondhatni katekumenátusra van szükségük, mert a szeretetben leélt élet forog kockán, a szeretettel pedig nem szabad tréfálni... A felkészítésre rá kell szánni az időt, és alaposnak kell lennie. Nem lehet felszínes, hiszen szentségről van szó a házasságkötésnél! Tényleges katekumenátussal kell felkészíteni rá. A hűség ugyanis életmód, életstílus. Becsületesen dolgozunk, őszintén beszélünk, gondolatainkban és tetteinkben hűek vagyunk az igazsághoz. Ha hűséggel átszőtt életet élünk, megmutatkozik életünk minden területén, és arra készítet, hogy hű és megbízható emberek legyünk minden élethelyzetben... Fordítsuk tekintetünket Krisztusra, aki hűségével ki tudja belőlünk venni a házasságtörő szívet és hű szívet tud belénk ültetni. Őbenne, egyedül őbenne létezik a fenntartás és meg gondolás nélküli szeretet, a zárójelek nélküli, teljes önátadás és a maradéktalan elfogadás állhatatossága.”

Plébániánk az Országúti jegyeskurzus keretében 2024. február 14-től ismét tizalkalmas felkészülésre hívja azokat, akik 2024-ben szeretnének házasságot kötni. A találkozók során a jegyesek szakemberek, családok, lelkipásztorok előadásain, beszélgetéseken, páros beszélgetésen keresztül kapcsolatukat elmélyítve, tudatosan készülhetnek fel elköteleződésük ünnepére, a házasság szentségének kiszolgáltatására, úgy hogy közben a rájuk váró úthoz is bőséges segítséget, gazdag szempontokat kaphatnak, mintegy „hamuban sült pogácsaként”. **A jegyeskurzusra jelentkezni 2023. november 26-tól kezdődően plébániánk honlapján keresztül lehet majd.** T

fr. Zalán

PLÉBÁNAI FELÚJÍTÁSAINK - 2023

Épületeink méretével, korával arányos listánk van tervezett felújításokról, és bizony egy bő 250 éves épületegyüttes sok teendőt ad minden évben. Amennyit tudunk, minden évben haladunk vele. Idei felújításaink legnagyobb része nem volt igazán látványos, hiszen nagy részét a kazánház és a konyha felújítása adta.

Kezdetben a cél az energiatakarékosság, és persze az üzembiztonság érdekében a padlásokon lévő két régi gázkazán cseréje volt. Amint ilyenkor gyakori, itt is érvényesült a hólabda effektus. A feladat maroknyi hógolyónak indul, fél hóember lesz a végére. A tervezés során kiderült, hogy szükség van a teljes kazánház, a kémény, a fűtésrendszer vezérlésének átalakítására. Szükséges az ingatlan összes gázkészülékét a mai előírások szerinti állapotra hozni, így bekerült a feladatba a rendház konyháján működő sok évtizedes gáztűzhely cseréje és a mosodát és hittantermeket magába foglaló Kisház fűtése, melegvíz-ellátása, valamint egy festés, mázolás.

KAZÁNHÁZ

Az új kazánok teljesítménye a korábbiaknál bő egyharmaddal kisebb lett. Az elmúlt évtizedek ablakcseréi miatt ugyanis érezhetően csökkent a fűtési hőszükséglet, de az igények is szerényebbek lettek. Ma már senki nem akar például a legnagyobb fagyban lépcsőházakat és folyosókat is 20 fokra fűteni. Az új, kondenzációs rendszerű kazánok megfelelő körülmények között az égéstermékkel távozó víz párologshőjét is hasznosítják. Egyéb kedvező tulajdonságaiknak is köszönhetően a készülékek cseréjétől legalább 20% megtakarítást, évente kb. 4000 köbméterrel alacsonyabb gázfogyasztást várunk.

KONYHA

A rendház konyhája a klauzúra része, így plébánia közösségünk tagjai nem napi látogatói. Aki nem látta, képzeljen el egy ötven négyzetméteres boltíves helyiséget a hatvanas-hetvenes évekből ismerős sárga csempékkel a falon, közepén egy hatalmas régi gáztűzhellyel, amin egykor akár hetven lakóra is főztek. A tűzhelycserével induló felújítás a konyhában végül szinte teljes körű lett.

Gáz helyett indukciós villanytűzhely került be, cserélve lett a fal és a padló régi, elhasznált burkolata mindazzal, ami alatta és mögötte jó ötven év óta volt (víz, villany, csatorna) és elkészült egy korszerű világítás. Későbbre maradt még az ablakcsere, az elszívás megoldása és a bútorok cseréje, de elértük, hogy nagy rombolással járó munkáknak a közeljövőben nem kell még egyszer nekiállni.

ABLAKCSERÉK

Idén az első emeleti kápolnában és a „hosszú teremben” cseréltünk hét ablakot. Ezzel a plébánia épületén lényegében kész az elmúlt évek során részletekben végzett ablakcsere, szinte az összes fűtött helyiségünkön korszerű ablak van.

Mindezen felújítások költsége, amin a Plébánia és a Rendtartomány a funkciók és a használt területek alapján osztózik, hetvenmillió forint körüli összeg. A költségekhez hozzájárult a II. kerületi Önkormányzat, a Miniszterelnökség, valamint a hívek külön e célra tartott gyűjtés keretében is segítettek.

AMIVEL MINDENKI TALÁLKOZIK

A legkisebb tételek a legszembeütőbbek. Bár az igazán látványos felújítást, a templom belső festését későbbre halasztottuk, mindenképp szerettünk volna legalább egy kis lépést tenni a liturgikus tér szépítésében. Év elején elkészültek az új kiegészítő padok, felújítottuk a régiak közül a jobbikat. A kvadrumot egyre többet használjuk szentmisék utáni beszélgetésekre, teázásokra, nyári gyerektáborok árnyas színhelyének. A konyha előtti sarokban itt gyakran sár volt, így egy kisebb részt idén leburkoltunk.

A munkák megvalósításához a plébánia és a rendház alapvetően szűkös anyagi forrásai mellett a II. kerületi Önkormányzat és a Miniszterelnökség pályázati forrásai segítettek, és hálásan köszönjük a hívek nagylelkű támogatását is!

Ahogy a sorozatokban is írni szokták: Folytatjuk... T

Lovas András
a Képviselőtestület világi elnöke

EMLÉKEZÉS FÉLIX ATYÁRA

Az esztergomi ferences gimnáziumban 1968 őszén találkoztam először Félix atyával. Kedves, fiatal, jó humorú és nagy tudású matematika-fizika szakos tanárnak ismerhettem meg. Szünetekben és az iskolaudvaron sokat beszélgethettünk vele és a többi tanárunkkal is, Teofil atyával, István atyával, Lőrinc atyával, Géza atyával, Ignác atyával..., sorolhatnám még tovább. A mostani diákjaimnak szoktam mondani, hogy én nem jártam gimnáziumba, hanem egy ferences szerzetes közösségben sajátítottam el a gimnáziumi tananyagot igen jó szinten. Az akkor ott tanító ferences atyák és testvérek kiváló hangulatot teremtettek egy gimnáziumi tanulmányait végző diák számára. Élen járt ennek a jó hangulatnak a megteremtésében a maga sajátos humorával Félix atya is. Tizenegyedikben matematikára tanított, tizenkettedikben pedig matematikára és fizikára is. Neki köszönhetem, Sándor atya mellett, hogy a természettudományokat megszerettem, és gimnazistakén már tanulhattam Félix atyától a modern fizika igazságait és látásmódját. Ennek lett következménye, hogy magam is matematika-fizika szakos tanár lettem ferences szerzetesként.

Félix atya 1930. március 9-én született. Szülőföldje a Jászság volt, gimnáziumi tanulmányait a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumban végezte kiváló tanulmányi eredménnyel. Hamarosan kapcsolatba került a jászberényi, illetve gyöngyösi ferences testvérekkel. Egyik este mesélte nekem, hogy a vértanú Lukács Pelbárt ferences atya prédikációja nagyon szíven ütötte őt. Pelbárt atya Szent Ferenc és a leprás találkozásáról elmélkedett, és Félix atya vallomása szerint az itt hallott gondolatok ébresztették szívében a ferences hivatást. A rózsadombi templom bejáratánál el is készítette a hét ferences vértanú domborművét. A másik oldalon Mindszenty József bíboros úr szobra van, akit Félix atya nagyon tisztelt, és sokat beszélt a híveknek is a Bíboros úrról. Félix atya nagyon tisztelte a Bíboros urat, mert sokat tett Magyarorszáért. Félix atyának is szívügye volt, hogy a magyarság értékeit hangsúlyozza szinte minden prédikációjában. Komolyan vette ferences hivatását, igyekezett teljes lélekkel megélni és megköszönni azt az ajándékot, hogy földi életében Szent Ferenc nyomában járhatott. Azt is sokat emlegette beszélgetéseinkben, hogy ha kijövünk a Lateráni Bazilikából, ott áll előttünk Szent Ferenc szobra ezzel a fölirattal: „Asszisi Szent Ferencnek Róma, Itália és az egész világ.” Tizenegy éven át laktunk együtt a Rózsadombi Ferences Kolostorban. Az esztergomi évek után idős korában is ismerhettem közeli Félix atyát. Mint a kolostor előljárója és a Kapisztrán Szent János Templom templomigazgatója mindenre és mindenkire odafigyelt, és igen sokat dolgozott. Kívül-belül felújította a templomot, és a kolostort is minden szükséges dologgal ellátta. A Szent Angéla Iskola

igazgatója is volt 2003-ig. Igazgatósága alatt elit iskolává alakította ezt az általános iskolát és gimnáziumot. Nagyon szerette a diákokat, a tanárokat és a legegyszerűbb iskolai dolgozókat is. Félix atyától vettem át 2014-ben a Kapisztrán Szent János Templom lelkipásztori szolgálatát és a rendház előjárói tisztét. Hálásan köszönöm neki, hogy mindent igen jó állapotban adott át, bár nem volt könnyű megválnia a Rózsadombtól. Idős korában is aktívan tevékenykedett, főleg a pasaréti templomban, már csendesebben a Margit körüti kolostorban. Szerette mondani: „Tegyük a jót, amíg időnk van!” Valóban így élt élete utolsó pillanataig. Köszönet mindazoknak, akik idős kora gyengeségeiben szeretettel és nagy odafigyeléssel segítségére voltak. Levente testvérnek és az esztergomi ferences idősothonunk nővéreinek és Jeremiás testvérnek is. Külön köszönet Gellérthy Etelkának, aki évtizedeken keresztül volt segítőtje Félix atyának! Isten áldjon, Félix atya! Szép találkozást Asszisi Szent Ferenc atyánkkal és az Úr Jézus Krisztussal! ✚

Budapest, 2023. június 28.

Kiss Menyhért
ferences szerzetes

„ZARÁNDOKOK ÉS JÖVEVÉNYEK”

(Zsid 11,13)

A Ferences Rendtartomány vezetésének döntése szerint 2023 augusztusától változások történnek az országúti ferences közösségben: Gábiel atya Pasarétre, Levente testvér Esztergomba kerül, közösségünkbe érkezik Cirill és Péter atya, valamint Jeremiás testvér. Imádkozzunk értük és ferences közösségünkért!

Köszönjük Gábiel atya hatéves szolgálatát – sokan hallgatták örömmel igényes és tartalmas prédikációit, vettek részt szentmiséin, és sokan keresték gyóntatói szolgálatát, lelkipásztori tanácsait, a Szent Angéla Ferences Iskola tanáraként mind a tanárok, mind a diákok szeretetét élvezte. Nyár közepétől a pasaréti ferences rendház előjárójaként a növendékek felelőse, magisztere lesz definitóri és a Magyar Ferences Könyvtár és Levéltár rendi vezetői feladata mellett. Levente testvér a rendház szolgálatában, az idős testvérek szolgálatában állt, augusztustól hasonló feladattal szociális ápolóként az esztergomi közösség tagja lesz.

Az új tagok közül plébániánk tagjai már többen jól ismerik Kovalcsik Cirill atyát, aki 1996 és 2014 között már szolgált a budai rendházban. A rendnek 1990 óta tagja, 1997-ben szentelték pappá. Az elmúlt években a Szentendrei Ferences Gimnázium tanára és a helyi rendi közösség előljárója

volt, 22 éven át hétvégenként az érsekújvári ferences templomban magyar lelkészként szolgált, sokak háláját kiérdelve. Nyártól plébániánkon lelkipásztorként és a szentkúti kegyhely nagyobb búcsúin gyóntatóként szolgált. Szabó Péter atya harminc éves, korábbi középiskolai tanulmányai helyszínén, az esztergomi ferences gimnáziumban tanárként és kollégiumi nevelőként tevékenykedett az elmúlt négy évben. A rendnek tizenegy éve tagja, 2021-ben szentelték pappá, szeptembertől pedig a Szent Angéla Ferences Iskola lelkési szolgálatát átja el, emellett provinciai hivatásgondozó, valamint a pécsi Seraphicum Ferences Kollégiumban is kapott lelkipásztori feladatot. Angyal Jeremiás testvér harminchét éves, a rendbe 2008-ban lépett be. A pasaréti képzés végeztével 2016 óta az esztergomi szociális otthon munkatársa volt az idős testvérek szolgálatában. Budai szolgálata is ennek megfelelő lesz. Köszönjük a más közösségekbe kerülő ferences testvérek szolgálatát, az Úr áldása kísérje őket hivatásukban, egyben szeretettel köszöntjük az érkezőket! ✚

fr. Zalán

„Amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek.” (Mt 25,40)

KÖSZÖNET ÉS VISSZAJELZÉS A VUCSKÁN CSALÁD JAVÁRA INDÍTOTT GYŰJTÉSÉRŐL

Kedves Testvérek!

Közösségünk 2022 augusztusában váratlanul elhunyt tagja, állandó áldoztatónk, Vucskán Zoltán barátunk családjának hosszútávú támogatására a Budai Ferences Alapítvány tavaly ősszel gyűjtést indított – most szeretettel adunk visszajelzést a gyűjtésről. Hálásan köszönjük annak a mintegy száz adakozó családnak a segítségnyújtást, akik akár egyszeri, akár rendszeres támogatóként segítik a családot. Adományaik révén néhány éven át bizonyosan megnyugtatóan tudjuk támogatni a családot. Az elkülönített bankszámlára befolyt adományokból közhasznú alapítványunk rendszeres havi támogatást, ösztöndíjat és alkalmi segítséget tud nyújtani a család számára szükségleteikben. Ezúton közvetítjük Zsófi köszönetét is: nagyon jól esik megtapasztalni, hogy nincs egyedül, és támaszkodhat a közösségünkre! ✚

Mivel hosszú távon lesz szükség a támogatásra, adományokat továbbra is fogadunk részükre:

- Budai Ferences Alapítvány
- Erste Bank 11600006-00000000-99481203
- IBAN: HU10 1160 0006 0000 0000 9948 1203

Tömöryné Sári Virág, Budai Ferences Alapítvány

Csip-csip, csip-csip!

Nem véreb, hiszen egészen aprón, szürkén, szelíden száll eléd a villanyvezetéken gyakran kupaktanácsot tartó **veréb**.

Pity-pity, pityő!

Hiába van divatos citromsárga inge, nevét mégis égszín szárnytolláról kapta a **kékcinke**.

Kipp-kopp-kopp-kopp!

Piros sapkás, pöttyös szmokingos lakáj a fákat kopogtató szorgos doktor **harkály**.

Csi-csá, csicsicsi!

Hajnalban és alkonyatkor hangosan zeng a trillás daldáridó, primadonnája a kopottas, egyszerű öltözkében fellépő énekes **rigó**.

Csí-csí, csipiri!

Szürkés tollazathoz az arcpirosító nagyon jól megy, illeg-billeg a csipkemedár, azaz a pöttöm, kisminkelt **vörösbegy**.

Klep-klep, kelep!

Repülős társasutazások nyurga lábú, hosszú csőrű logója a minden ősszel déli vándorútra induló fehér **gólya**.

Krrr-krrr, ksek-ksek!

Egymás szavába vág rekedten Ferkó, Palkó, Jankó, így szajkózza sajátjaként más hangját a **szajkó**.

Csik-csik, csiki!

Párkány alá tapasztott fészkeből telente nem igyekszik Recskre, hanem a meleg Dél-Afrika felé veszi az irányt a füstí **fecske**.

Ha-ha, ha-ha!

Piros-fehér-zöld nemzeti ruhájában elég feltűnő a fűben hangyászó kacagó **zöldküllő**.

Tu-túúú, tu-túúú!

Turbékolva, bűgva, felborzolt tollával áll szinte fejre, hogy felhívja magára a tojó figyelmét az udvarló **gerle**.

Kár-kár, ová-ová!

Őszi mező: tarlólábú, vörhenyes arcú... Elhullott magokat szedeget a vetési **varjú**.

Csrrr-csrrr, titi-titi!

Remek énekes, koloratúr kerti szólista, csodálatos hangú a narancssárga estélyijét szerény köntössel elfedő kis **rozsdafarkú**.

Pjú-pjú, dvip-dvip!

Az erdei olimpián most kezdődik a rövidtávú sportmustra: ki fut le a fáról gyorsabban fejjel lefelé, a mókus vagy a **csuszka**? T

Illusztráció: Barna Luca

JÓL ISMERED SZENT FERENCET?

(NEM CSAK) GYEREKTOTÓ A FERENCES REND ALAPÍTÓJÁRÓL

Karikázd be a helyes választ.

1. Hol született?

- a. Bologna
- b. Perugia
- c. San Asensio
- d. Assisi

2. Mi volt a keresztségben kapott neve?

- a. Sándor
- b. János
- c. Ince
- d. Alexander

3. Mi volt apja foglalkozása?

- a. nemes úr
- b. a város podestája (polgármestere)
- c. posztókereskedő
- d. vámos

4. Mit jelent a Francesco név?

- a. kis ferences
- b. franciácska
- c. szerencsés
- d. Isten szegénykéje

5. Mi volt Ferenc vágya?

- a. gazdag kereskedővé válni
- b. szerzetesrendet alapítani
- c. városa püspökévé válni
- d. keresztes lovagként nemesi címet szerezni

6. Hol kapta meg Krisztus sebhelyeit?

- a. La Verna
- b. Alabama
- c. a Szentföldön Jeruzsálemben
- d. Assisi

7. Hol halt meg?

- a. Szent Klára karjaiban
- b. a Szent Ferenc bazilikában
- c. a Porciunkula mellett
- d. a Porciunkula kápolnában

8. Ki nevezte őt az életszentség óriásának?

- a. Szent Bonaventúra
- b. Szent Pacifik
- c. Leó testvér
- d. XXIII. János pápa

9. Mi a címe a Teremtő Istent a teremtésben megdicsőítő imájának?

- a. Teremtő a Teremtőnek
- b. Naphimnusz
- c. Nap, Hold, Csillagok
- d. Sose halunk meg

10. Hol van eltemetve Assisiben?

- a. a San Damiano templom kriptájában
- b. a Szent Ferenc Bazilika oltára alatt
- c. Rivortorto temploma mellett
- d. a Porciunkula bazilika Tranzitus kápolnájában

11. Hány éve hagyta jóvá III. Ince pápa Szent Ferenc rendjének reguláját?

- a. 782
- b. 809
- c. 850
- d. 800

12. Ki volt első női követője?

- a. Szent Klára
- b. Szent Ágnes
- c. Szent Franciska
- d. Szent Angéla

13. Kik voltak a világi ferencesek?

- a. akik követni akarták, de megmaradtak a világban családosi életformát élve
- b. akik elhagyták a ferences közösség életformáját
- c. akik adományaikkal fenntartották a ferences közösséget
- d. akik fogadalmat tettek Szent Ferenc tiszteletének ápolására, előmozdítására

+1 Melyik uralkodóval találkozott Szent Ferenc?

- a. Szent Lajos király
- b. Julius Ceasar
- c. Melek al-Kámil szultán
- d. Nagy Katalin cárnő

Megfejtés: d-b-b-c-b-d-a-d-c-a-d-b-d-d-a-d-c

GYEREKSZÁJ A MISÉN KABÓCA CIRREG, JÉZUS PEDIG A MARGIT KÖRÚTON SÉTÁL

A gyerekek jönnek-mennek, nemcsak néznek, hanem látnak is, sajátságos, irigylésre méltó kapcsolatban vannak a Mennyei Atyával és persze mindenről megvan a saját véleményük. Mi pedig úgy döntöttünk, hagyományteremtő jelleggel gyerekszáj rovatot indítunk.

A templom a kicsik számára egy titkokkal és persze játékokkal teli hely, ahol sok kérdésnivaló akad: „Anyu, viszünk kabócát a templomba?” – osztotta meg elképzeléseit a horvátországi nyaraláson egy igazán izgalmas miséről a hétéves Gergő.

A hároméves Matyi pedig már rögtön a kapuban elkalandozott, a keresztre feszített Jézus előtt: „Anyu, én farsangkor Jézuska leszek..., de nem ilyen halott, hanem sima.”

A kereszten a hároméves Emma is meglepődött: „Anyu miért van mindenhol véres Jézus? És miért van fészek a fején?”

A covid alatt meghonosodó online misék pedig tovább komplikálták a helyzetet: „Ők most látnak minket?” – kérdezte Tomi megilletődve szemlélve a monitoron zajló szertartást.

Szerzetespapjainkkal persze nemcsak misén találkozunk, ők az életünk, a mindennapjaink részei. „Akkor ők bentlakós papok?” – próbálta tisztázni a kérdést egy bonyolultnak tűnő beszélgetés közben Tomi.

A hároméves Baska a rendház kertjébe bekukucskálva kapcsolódott bele a szerzetesi létbe: „Most nem csinálja a kertet Mókus testvér. És a fán sincs.” – állapította meg bennfentesen. (Valahogy összekeveredett benne, hogy szoktuk látni Rókus testvért kertészkedni, a mókust meg a fán – magyarázta a megfajtást édesanyja.) De Baska aznap nem hagyta annyiban: a fürdőszobából az esti zuhany után, büszkén vonult ki a rátekeret hosszú, piros törölközőben: „Most én vagyok Zalán atya!” – hirdette ki magabiztosan.

A négyéves Emma szalézi oviba jár és egy nap izgatottan mesélte: „Képzeld Anyu, ma meglátogattak minket Don Bosco és egész délelőtt velünk játszott!” „Maga Don Bosco? Biztos vagy ebben Emma?” – kételkedett az édesanyja. „Igen, és mesélt a férjéről, Margitról is.” – fokozta Emma a híreket. (Mint másnap kiderült, egy szalézi szerzetes látogatta meg a csoportot és Don Bosco édesanyjáról, Margitról is mesélt a kicsiknek.)

Azonban nemcsak Don Boscóval lehet ám találkozni, ha nyitva tartjuk a szemünket: „A múltkor szembejött velünk Jézus Krisztus.” – újságolta a hároméves Bori. (Szülei hosszas gondolkodás után jöttek csak rá, mire gondol: pár nappal korábban Bence testvérral futottak össze az utcán, akinek „Dicsértessék a Jézus Krisztus!”-t köszöntek).

Az ovis hittanon tanultak sem mindig egyértelműek, a négyéves Berci buzgón énekelte: „A Sárkány sem állíthat meg, világítani fogok.” Emma pedig hosszú ideig így fohászkodott a Mi Atyánk imádságában: „Mindennapi kenyerünket kend meg nekünk ma!”

Összeállította
a tízes misére járó szülők élményei alapján:
Jobbágyi Anna

KABÓCA TOBORZÓ

Nagy-nagy szeretettel hívunk minden énekelni szerető gyereket az országúti **Kabóca scholába!** Hatéves kortól felfelé bárki csatlakozhat, zenei előtanulmányok nem szükségesek. Felső tagozatosokat is várunk, akár baráttal, barátnővel együtt.

A próbáinkat péntekenként fél 5-től fél 6-ig tartjuk, és minden vasárnap a 10-es misén szolgálunk. Az év során egy-egy éneklésre a szülők is velünk tartanak. A kóruspróbákon kívül sem unatkozunk: játszunk, kirándulni, fagyizni megyünk, kézműveskedünk, kutyát sétáltatunk, táborozunk...együtt vagyunk. Az előző tanévben ősszel jártunk Gödöllőn, Máriabesnyőn, télen pedig leellenőriztük, hogy a János-hegyen is van még hó. Az évadot egy kiadós pomázi kirándulással zártuk.

Kérdés esetén a 10-es mise után és a virtuális térben is megtalálhatók vagyunk! :) (rethati.juli@gmail.com)
Várunk benneteket szeretettel! T

Rétháti Juli, Werner Mária és Bálint-Szedmák Matyi

MINISTRÁNS TOBORZÓ

„Hálát adunk Neked, mert arra méltattál minket, hogy színed előtt állhatunk és szolgálhatunk neked.”

Plébániánk ministráns csapatában a liturgiában való részvétel és szolgálat mellett változatos programoknak is részesei lehetnek az itt szolgáló fiúk. Személyes kedvencem a házszentelés, amikor az atyák és testvérek bőkezűen, sok-sok ajándékot adnak szobáik megáldása után, ha pedig az utolsó helyiségre is felkerült az évszám, ezeket Zalán atya segítségével egy játékos és komoly árverés keretében osztjuk szét, ahol mindenki az egész év során a ministrálásokkal gyűjtött pontjaival tud licitálni. Emellett más közösségépítő programunk is van: segítünk a templom karácsonyi díszítésében, az adventi ministránsverseny jutalmaként lézerharcot, nyáron bringatúrát szervezünk, de a központban mindig az Úr és az oltár szolgálata áll. A kisebbek az alapoktól tanulhatják a liturgia feladatait: nagy figyelmet fordítunk arra, hogy mindenkit a neki megfelelő módon tanítsunk, és hogy a saját szintjén tudjon szerepet vállalni a szentmisén. Megfelelő gyakorlás után a húsvéti liturgián való szolgálat minden év fénypontja, melyet méltó módon kellően nagy készüllet előz meg.

Nagyon nagy szeretettel fogadunk ministránsközösségünkbe minden második osztályt már elkezdett fiút – a ministráns-foglalkozásokra vasárnap 9.25-re várjuk az érdeklődőket! T

Dobrányi Benedek, ministránsvezető

PLÉBÁNIAI PROGRAMOK 2023 ŐSZ

- **szepember 10.** vasárnap 10.00 – plébániai **Veni Sancte.**
- **szepember 10.** vasárnap 19.30 – Ifjúsági szentmise, majd „*Hívd meg a papodat egy sörre!*” - **agapé és baráti találkozás** a belső udvarban.
- **szepember 11.** hétfő – **A plébániai hitoktatás kezdete.**
- **szepember 13.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **szepember 15.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **szepember 16.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **szepember 23.** szombat 18.00 – „*Mily kedvesek a Te hajlékaid Seregeknek Ura!*” – **Ünnepi szentmise és hangverseny a templomszentelés 253. évfordulója (1770) alkalmából.** A szentmisén a *Kapisztrán Kamarakórus* énekel.
- **szepember 30.-október 2.** 18.00 – **Szent Ferenc triduum.**
- **októberben** az esti misék után a **rózsafüzért** imádkozzuk közösen (*a szentségimádás elmarad*).
- **október 3.** kedd 18.00 – **Ünnepi szentmise Szent Ferenc tiszteletére és megemlékezés boldog haláláról** (*Tranzitus*), a szentmisén a *Kapisztrán Kamarakórus* énekel, majd ünnepi agapé a hittantermekben.
- **október 7.** szombat – **Plébániai családi kirándulás.**
- **október 8.** vasárnap 11.00-12.30 – az Országúti Karitás **gyerekuha és játék börzét** szervez a családi mise után a plébániai hittantermében, ahol a használt, de még jó állapotú, tiszta holmik ingyen cserélhetnek gazdát. A börzére szánt holmikat kizárólag aznap kérjük elhozni. A megmaradt ruhákat budapesti, illetve vidéki rászorulókhhoz, szociális intézményekhez juttatjuk el. (*Csak gyermekruhát és játékot fogadunk!*)
- **október 11.** szerda – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **október 12.** csütörtök 19.30 – **Házasságok sorozat előadása.**
- **október 14.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **október 15.** vasárnap – a szentmiséken a **misszióért imádkozunk** és a perselyadományokat támogatásukra továbbítjuk.
- **október 20.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **október 23.** vasárnap – Kapisztrán Szent János ünnepe, a **Tövis utcai templom búcsúja** – az ünnepi szentmise 10.00 órakor kezdődik.
- **Novemberben** minden hétköznap 7.30-kor, vasárnap 7.00-kor a szentmisét **elhunyt szeretteinkért és kedves halottainkért** mutatjuk be – a testvérek október végétől a templomban megtalálják a borítékba helyezett lapokat, amelyekre felírhatják azok nevét, akikért ezeken a szentmiséken imádkozni szeretnének; a borítékokat a portán vagy a sekrestyében lehet leadni.
- **november 1.** szerda – Mindenszentek ünnepe, szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor, az esti **ünnepi szentmise után megemlékezés elhunyt szeretteinkről,** a misén a Kapisztrán Kamarakórus énekel.

- **november 2.** szerda 18.00 – **Halottak napi** szentmise, a misén a Kapisztrán Kamarakórus énekel. A mise után **halotti zsolozsma** a templom kriptájában az elhunyt ferencesekért és hívekért.
- **november 5. és 12.** vasárnap – A szentmisék után lehetőség van az **éves egyházi hozzájárulás** személyes befizetésére a Képviselőtestület tagjainál.
- **november 8.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **november 16.** csütörtök 19.30 – **Házasságok sorozat** előadása.
- **november 17.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig
- **november 18.** szombat 16.00 – **Requiem** az egyházi iskolák elhunyt tanáraiért és diákjaiért, majd találkozó és agapé a 2. emeleti hittanteremben.
- **november 18.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **november 18.-december3.** között az Országúti Karitászt **tartószelelmiszer-gyűjtést** szervez a rászorulókat adventi támogatására. Köszönettel fogadunk meleg zoknit, kesztyűt a hajléktalanoknak, vagy pénzadományokat is a Lemondások perselye útján.
- **november 19.** vasárnap – A szentmisék perselyadományait Szent Erzsébet ünnepéhez kapcsolódóan a **Katolikus Karitászt** támogatására továbbítjuk.
- **november 26.** vasárnap – a Keleti Károly utcai **Krisztus Király templom búcsúja** – az ünnepi szentmise 9.00 órakor kezdődik.
- **november 26. Krisztus Király vasárnapja** 18.00 – A szentmisén közreműködik a **Kapisztrán Kamarakórus.**
- **december 2.** szombat 16.00 – **Családok adventi készülődés.**
- **december 3-8.** – **Személyesen kísért ima-lelkigyakorlat** – a részleteket október közepétől a honlapon hirdetjük meg.
- **december 4-től** hétköznapokon 6.00 – **Rorate** szentmisék.
- **december 6.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, adventi beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **december 15.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig.
- **december 16.** szombat 17.00 – **Óvodások szentmiséje.**
- **december 17.** vasárnap – A szentmisék végén a **Csak Egyet Szolgálat** munkatársai a hajléktalanok karácsonyára gyűjtének adományokat.
- **december 24.** vasárnap szentmisék 7.00, 8.30 és 10.00 órakor lesznek.
- **december 24.** vasárnap 16.00 – **Karácsonyi pásztorjáték.**
- **december 24.** vasárnap 24.00 – **Karácsonyi éjjeli szentmise.**
- **december 25. Karácsony, Urunk születése** – Az ünnepen vasárnapi miserendet tartunk.
- **december 26.** kedd – **Szent István vértanú,** templomunk védőszentjének ünnep. Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor. A 10.00 órai szentmisén közreműködik a **Kapisztrán Kamarakórus.**
- **december 31.** vasárnap 18.00 – **Évvégi hálaadás.**
- **január 1.** hétfő, Szűz Mária Istenanyasága, **Újév** napja – ünnepi miserendet tartunk: szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.
- **január 6.** szombat, **Vízkereszt** ünnep – szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor.

- **január 7.** vasárnap 19.30 – a szentmise végén a **családokért** imádkozunk közbenjáró imával és megáldjuk őket.
- **január 10.** szerda 10.00-12.00 – **Nyugdíjasklub** – szeretettel várjuk az idősebb korosztályt találkozásra, adventi beszélgetésre, teázásra, imádságra.
- **január 19.** péntek – **Szentségimádási napot** tartunk a reggeli mise végétől az esti, 17.30-kor kezdődő zsolozsmáig
- **január 20.** szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk **ovis szentmisére.**
- **január 21-28.** - Az **ökumenikus imahét** keretében a keresztyén egyházak egységéért imádkozunk együtt a különböző felekezetek templomaiban és lelkeszeivel.
- **február 2.** péntek 18.00, **Urunk bemutatásának ünnepe** (Gyertyaszentelő Boldogasszony) – A gyertyaszentelést az esti szentmise keretében tartjuk, egyben a környéken élő szerzetesrendek tagjaival a szerzetesi hivatás ajándékáért adunk hálát és új hivatásokért imádkozunk.
- **február 3.** szombat – **Szent Balázs püspök** ünnepén és vasárnap (02.04.) a szentmisék végén Balázs-áldásban részesítjük a híveket.
- **február 3.** szombat 16.00-02.00 – **Ferences Farsangi Bál** – szeretettel hívunk minden hívőt, családot, fiatalt a baráti találkozásra, köztelen együttélésre: a délutáni programban a gyerekeket és a családokat várja színes program (*bűvész, énekes-zenés műsor, kézműves program, arcfestés, jelmezverseny, tombola*), az esti programban pedig a felnőtteket (*éldzene és tánc, borkóstoló, teaház, táncbáz, társasjáték klub, büfé, tombola, éjfél után pedig disco zene*).

- **február 11-18.** – A **Házasság hete rendezvénytorsozata** keretében:
 - **február 13.** kedd 19.00 – A **szerelmesek miséje**: Szent Valentin, a szerelmesek védőszentje ünnepe kapcsán várjuk a szerelmes párokat, jegyeseket és házaspárokat közös imádságra, áldásra.
 - **február 15.** csütörtök 19.30 – A **Házasság hete sorozat** előadása.
- **február 14. Hamvazószerda** – Szentmisék 7.30, 10.00 és 18.00 órakor lesznek, a misék keretében és következő vasárnapi szentmisék végén a bűnbánatra való felhívás jeleként – **hamvazás** lesz.
- A **nagyböjti idő péntekjein böjt** (hústilalom) kötelez minden 14 évnél idősebb hívőt. Hamvazószerdán és Nagypénteken szigorú böjttöt tartunk – ezeken a napokon a hústilalom mellett háromszor lehet étkezni, egyszeri jóllakással – ez a 18 és 60 év közötti hívőket kötelezi. A betegek imádsággal vagy jócselekedettel helyettesíthetik a böjti fegyelmet.
- **február 16. péntek – Szentségimádási napot** tartunk 8.00-17.00 között: szeretettel hívunk mindenkit a velünk élő Úrral való csendes együttlétre.
- **február 16. pénteken és Nagyböjti minden péntekén 17.00-kor a kereszttutát** imádkozzuk plébániai csoportjaink vezetésével. Mindenkit szeretettel hívunk a közös imádságra!
- **február 17. szombat 17.00 – A kisgyermekes családokat várjuk ovis szentmisére.**
- **február 25. vasárnap – Gyűjtés a ferences iskolák részére.**

**1+1% - KIS FIGYELEMMEL
SOK JÓT TEHETSZ**

A black and white photograph showing a large group of people standing close together on a flat surface, their collective form creating a large, stylized number '1'. The perspective is from above, casting long shadows to the right.

**Idén is mellékeld SZJA bevallásodhoz
a 1+1%-os rendelkezésedet:**

Az első egy százalékra
a **MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZAT** jelöld meg

TECHNIKAI SZÁM: 0011

A második egy százalékra
a **BUDAI FERENCES ALAPÍTVÁNYT** jelöld meg

ADÓSZÁM: 18285707-1-41

A BUDAI FERENCES ALAPÍTVÁNY CÉLJA:
az **Országúti Ferences Plébánia** közösségi
programjainak segítése, a gyerekek és fiatalok
fejlődésének, erkölcsi nevelésének előmozdítása,
a plébánia és a templom fenntartásának,
felújításának támogatása.

Alapítványunk számlaszáma:
11600006-00000000-85573657 (Erste Bank)

The logo consists of a thin circular border enclosing the letters 'IB' in a serif font. The 'I' and 'B' are connected at the top.

BUDAI FERENCES
ALAPÍTVÁNY

MISEREND

• VASÁRNAP:

– **Szentmise** 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 és 19.30
– **Gyóntatás** 8.00-9.00, 9.30-10.30, 11.00-12.00, 17.30-18.30 és 19.00-20.00 között.

• HÉTKÖZNAP (hétfőtől szombatig):

– **Szentmise** 7.30 és 18.00,
– Az esti szentmise után 19.00 óráig csendes **szen-
ségimádást** tartunk,
• októberben rózsafüzért imádkozunk,
• májusban a Lorettoi litániával köszöntjük a Szűzanyát,
• júniusban Jézus Szentséges Szíve ünnepéig a Jézus Szíve litániát imádkozunk.
– **Gyóntatás** 7.20-8.00 és 17.30-18.30 között.

• ELSŐ PÉNTEKEN

– 10.00 órákor is van szentmise,
– gyóntatás 9.30-10.30 között is.

Betegek látogatása

Kérjük a testvéreket, hogyha környezetükben idős, a szentmisére eljönni már nem tudó betegekről tudnak, akik szívesen vennék az Oltáriszentséget minden hónapban, jelezzék a sekrestyében, az irodában vagy a portán (név, cím, telefonszám).

E-Persely

Templomunkban egy egyszerűen használható terminál segítségével immár bankkártyával is be lehet fizetni a perselyadományokat, támogatásokat. A szentmisék perselyadománya a liturgiában való személyes részvételünk, odaadásunk, hozzájárulásunk kifejezése, egyben ez a templom és a plébánia fenntartásához, működéséhez, felújításához való támogatásunkat is kifejezi. A készülék a Szent József oltárnál található. Használatára buzdítjuk is a testvéreket!

Adományok, egyházi hozzájárulás, támogatás

A hívek állandó befizetései teszik lehetővé a templom és a plébániaépület fenntartását, a szükséges karbantartásokat és felújításokat, a hitoktatás és a közösségek működésének fenntartását, a plébániai munkatársak fizetését, a közösségi programok megszervezését, a plébánia kulturális, egyházzenei programjait. Ennek befizetése minden jövedelemmel rendelkező felnőtt lelkiismereti kötelessége. Összegére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia iránymutatása az éves nettó jövedelem 1%-át javasolja kereső személyenként. (Kiszámításához segítséget nyújthat a honlapon is megtalálható táblázat.) Az egyénileg kiszámított összeg az év során bármikor befizethető:

- a honlapon keresztül **bankkártyás fizetéssel**,
- **átutalással** a plébánia számlaszámára: Országúti Ferences Plébánia – **11600006-00000000-67842472** (Erste Bank) – kérjük a befizető nevét és címét megadni, ill. megjegyzésként beírni: „**egyházi hozzájárulás**”,
- a templomban vagy a portán is megtalálható **csekken**,
- **személyesen** az irodában, nyitvatartási időben

Budai Ferences Alapítvány

A templom felújítására, programjaink és plébániai életünk támogatására köszönettel fogadunk támogatásokat a **Budai Ferences Alapítvány** számláján keresztül is: **11600006-00000000-85573657**.

BUDAI FERENCES ALAPÍTVÁNY

PLÉBÁNAI IRODA FOGADÓÓRA				
HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK
8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00	-	8.30 - 11.00
-	16.30 - 18.00	-	16.30 - 18.00	-
LELKIPÁSZTORI FOGADÓÓRA				
16.00 - 17.15	-	-	-	16.00 - 17.15
KARITÁSZ FOGADÓÓRA				
-	15.30 - 17.00	-	-	10.30 - 12.00

Lehetőség van egyes esetekben az adminisztráció online intézésére – pl. keresztlevele kérése, elbocsátó, stb. esetében – a plébánia **orszagut@ferencesek.hu** címén. Munkatársaink **postán** vagy **emailben** küldik el a szükséges dokumentumokat. Miseszándék a sekrestyében és az irodában kérhető. **Emailben** vagy **telefonon** szívesen adunk előzetesen tájékoztatást.

„MESTER! HOL LAKSZ?
GYERTEK. NÉZZÉTEK MEG!”

FELNÖTT KATEKÉZIS A HIT ÉS ISTEN UTÁN ÉRDEKLŐDŐKNEK

- Ha nem vagy **megkeresztelve**, de keresed Istent...
- **szeretnéd Jézus Krisztust és tanítását megismerni, megélni**, és az Egyház életét megismerve abba bekapcsolódni...
- bár meg lettél keresztelve, de nem lettél még elsőáldozó, bér mátkozó, és **vágyél benned e szentségek iránt...**

SZERETETTEL VÁRUNK
FELNÖTT KATEKUMEN
CSOPORTUNKBA!

A csoport első alkalommal **2023. szeptember 28-án csütörtökön 19.15 órákor** találkozik a plébánia hittantermében.

ORSZÁGÚTI
FERENCES PLÉBÁNIA

OVISMISE

AZ ORSZÁGÚTI
FERENCES
TEMPLOMBAN

SZERETETTEL HÍVUNK

minden karonűlőt, totyogót, óvodást és szüleiket

2023. SZEPTEMBER 18.

szombaton 17.00 órától és minden hónap 3. szombatján
2023. 10.14., 11.18., 12.16.
2024. 01.20., 02.17., 03.16., 04.20., 05.18.

ORSZÁGÚTI
FERENCES PLÉBÁNIA

A BUDAPEST ORSZÁGÚTI SZENT ISTVÁN ELSŐ VÉRTANÚ PLÉBÁNIA LAPJA

Megjelenik 600 példányban • **Felelős kiadó:** fr. Lendvai Zsolt ofm plébános • **Cím:** 1024 Budapest, Margit krt. 23.

Telefon: 06 1 212-5628 (porta) és 06 1 315-0944 (plébánia - irodai időben)

Online: orszagut@ferencesek.hu • **orszagutiferencesek.hu** • facebook.com/orszagutiferencesek/

Fotók: Bodroghelyi Csaba, Dankó Erzsébet, Gödölle Mátyás, Homoki Marcsi, Kemény Zsófi, Somogyi András, Szelényi Barbara, Tömör Pál és Virág, Varga Gábor György, fr. Horváth Achilles, fr. Lendvai Zsolt, magyarkurir.hu, index.hu, ofm.org, Országúti Ferences Plébánia Fotótára

Grafikai tervezés, tördelés: Kohán József • kohan.jozsi67@gmail.com

